

DMEV 20 Z BRICNIKA

JUBILEJNA IZDAJA
OB 20-LETNICI DRUŠTVA

Planinci smo ljudje, ljubitelji neokrnjene narave, širnih razgledov, pohodov na pobeljene vršace pod modrim, kristalno čistim nebom. In kaj je pri ljudeh lepšega, kot tistih prvih dvajset let življenja, ko starši skrbijo zate, ti nudijo najboljše kar premorejo, ker te enostavno imajo radi.

Tudi mi smo tako doživljali naša dvajseta leta. Le s to razliko, da smo si planinci našega društva vse, kar premoremo, pridobili sami, z lastnim delom, pridnostjo, predvsem pa s složnostjo v naših vrstah.

In prav složnost je tista vrlina, ki nas ohranja uspešne.

Tako je minilo teh naših dvajset let in upamo, da bo takšnih dvajsetih še mnogo, tudi za naše zanamce, saj smo dolžni vnukom in pravnukom zapustiti našo naravo vsaj takšno, kakršno smo dedovali od svojih staršev.

Ernest Preglav

SPOŠTOVANE PLANINKE IN PLANINCI, LJUBITELJI NARAVE IN GORA

Mineva dvajset let, odkar smo v Občini Muta začutili potrebo, da ustanovimo svoje planinsko društvo. V hribe in gore smo vseskozi radi hodili, vendar smo svojo pripadnost planinstvu izkazovali v drugih društvih v dolini, kjer smo bili člani. Ljubitelji pohodništva in izkušeni planinci smo se povezali in zasnovali temelje

naše organizacije. Društvo je bilo ustanovljeno 24. 11. 1995, poimenovali smo ga po našem priljubljenem vrhu Bricniku. Društvo je takrat štel 237 članov. Vsako leto so se nam pridružili novi privrženci pohodništva, saj se je glas o prijetnih doživetjih na skupnih pohodih hitro širil med občani.

Že ob ustanovitvi smo si zadali jasne cilje: izobraževanje vodnikov in mentorjev, markacistov, gorske straže in varuhov gorske narave, delo z otroki v osnovni šoli in vrtcu ter ureditev planinske poti. Naša glavna dejavnost sta izletništvo in pohodništvo.

V tem času smo izšolali 10 planinskih vodnikov, šest markacistov in enega varuha gorske narave. Uredili in registrirali smo planinsko pot, ki poteka od Mute preko Pernic čez Sv. Jernej na vrh Bricnika, od tam pa se spusti nazaj na Muto. Ta pot je postala tako priljubljena, da so jo nekateri naši člani pričeli redno obiskovati. Zaradi številnih obiskov smo pričeli beležiti le-te in najbolj zagnane nagradili s spominsko majico in značko. Naša planinska pot je skrbno vzdrževana in dobro označena. S pohodi pa se ne omejujemo samo na Slovenijo. Predvsem zahtevnejše ture nas vodijo tudi v sosednjo Avstrijo in Italijo. Obiskali smo že kar nekaj vrhov v Srbiji, Slovaški in Španiji in smo osvojili že kar nekaj večtisočakov. Skupen cilj vseh naših pohodov pa je odkrivanje lepote gorske narave in druženje ljubiteljev zdravega življenja v naravnem okolju.

Posebno veseli smo, da nam je uspelo pridobiti večje število

naših najmlajših iz vrtca in OŠ Muta, ki so zelo aktivni s pohodi in izleti.

Velika pridobitev za naše društvo je planinska soba, ki smo jo uredili leta 2002. Ta nam služi kot informativna pisarna in prostor za naše sestanke, uporabljamo pa jo tudi kot prostor za druženja ob posebnih priložnostih.

Od začetka našega obstoja sodelujemo s planinskim društvom iz Lipnice v Avstriji. Skupaj imamo organizirane izlete in srečanja upravnih odborov društva.

S ponosom se lahko ozremo na prehojeno pot. Skupaj smo ustvarili društvo, ki ima čvrste temelje in lepo prihodnost, v katero nas vodijo številne skupne želje in cilji.

Posebna zahvala vsem sponzorjem, donatorjem in Občini Muta za finančno in drugo pomoč. Vsem članicam in članom se iskreno zahvaljujem za vsa prizadevanja in delo, ki ste ga vložili v planinsko dejavnost in v vzpodbujanje zdravega načina življenja. Če bo ta naša dejavnost tudi bogata nalozba za prihodnje rodove, bomo dosegli naš najpomembnejši cilj.

Prisrčen planinski pozdrav.

Vlasta Senica
predsednica

OB DVAJSETLETNICI DELOVANJA PD »BRICNIK« MUTA

Planinsko društvo »Bricnik« Muta sodi sicer med mlajša planinska društva na Koroškem, vendar ga lahko nedvomno štejemo med eno izmed najbolj uspešnih društev, ki delujejo v okviru MDO PD Koroške. Vse od leta 1995, ko so se planinci iz Mute odločili, da ustanovijo lastno planinsko društvo, se je dejavnost društva iz leta v leto krepila. Od prvega

predsednika Aloza Eršteja, z vmesnim uspešnim predsedovanjem Ernesta Preglava, pa vse do sedanje predsednice Vlaste Senica, je bilo delovanje društva odmevno ne le na območju novoustanovljene občine Muta, pač pa tudi v širšem prostoru.

Ker društvo nima svoje planinske postojanke, ste svoje delo usmerili v pohodništvo. Danes imate v

svojih vrstah deset usposobljenih vodnikov, ki letno organizirajo preko 30 najrazličnejših pohodov na domača in tuja pogorja.

Tudi vzponi na najzahtevnejša pogorja vam niso tuji, še posebej pa planinci cenimo vaše uspešno delo s predšolsko in osnovnošolsko mladino. Planinski tabori so postali že trajnica v vašem delovanju, pa tudi sicer lahko trdimo, da imate v svojih vrstah lepo število prizadevnih markacistov, ki lepo skrbijo za planinske poti na vašem območju. Prav z veseljem se včasih odpravim na planinske poti v okolici Mute, saj

so lepo vzdrževane in označene, še posebej skrbno pa vzdržujete svojo krožno pot »Muško transverzalo«, ki jo letno obhodi kar lepo število domačih in tujih pohodnikov.

Ob vašem dvajsetletnem jubileju vam čestitam za prehojeno pot in vam želim še veliko uspehov pri vašem nadaljnjem delovanju.

Predsednik MDO PD Koroške
Mirko Tovšak

OB 20 LETNICI PD BRICNIK-MUTA

Biti planinec, pomeni biti dober prijatelj, vzoren po svojem ravnanju in obnašanju do narave, voljan priskočiti na pomoč sotovarišu, dajati prednost razumu pred tveganji, skrbeti za naravo in nenazadnje skrbeti za svoje telo in dušo oz. skrbeti za svoje zdravje. Kaj še hočemo več? To so vzorni in spoštovanja vredni ljudje, ki jih cenim in ki jih ceni občina.

Zakaj ?

Zato, ker so ravnanja Vas planincev v dobrobit vsakega posameznika, občine in širše skupnosti.

PD Bricnik Muta v tem letu proslavlja svoj častitljivi jubilej, 20 let uspešnega dela, ki ga zaznamujejo sami presežniki. Društvo z več kot 230 člani, z 10 registriranimi vodniki pri Planinski zvezi Slovenije, z enim gorskim reševalcem, z varuhi narave in s svojimi markacisti vzorno ureja občinsko planinsko pot Muta-Pernice-Sv. Jernej-Bricnik-Muta, z okrog štirideset organiziranimi pohodi na leto, vsakomesečnimi pohodi ob polni luni, vsakoletnim organiziranim Abrahamovanjem, za člane in simpatizerje društva pa skrbi za dobro počutje. Vzdržuje Gozdno učno pot Grašin in pot na Sedelnikov slap, posamezni člani pa dosegajo zavidljive uspehe v širšem slovenskem prostoru na področju pohodništva, planinstva, gorskega reševanja in celo alpinizma. To je le izsek njihovega letnega programa in dela, ki ga tudi uresničijo. Poleg tega ne morem mimo velikega poslanstva, ki ga imajo planinci

s širjenjem prijateljstva, kot je dolgoletno sodelovanje in druženje s sosednjim društvom na avstrijskem Štajerskem, s PD OEAV iz Leibniza kot tudi z vsemi sosednjimi društvi kot društvi na Koroškem. PD Muta vzorno sodeluje tudi z vrtcem in OŠ Muta ter na našo mladino prenaša vrednote, kot so skrb za lastno zdravje, odnos do narave, ter kar je najpomembnejše, krepi dobre odnose med člani društva in nasploh med ljudmi. Člani PD Bricnik se vsako leto v velikem številu odzovejo na čistilno akcijo na Muti, s čimer doprinesejo pomemben delež k uspehu akcije in urejanju okolice.

Člani PD Bricnik pa so poznani tudi po tem, da se njihovega občnega zbora udeleži vedno veliko število planincev, kar je še posebej pohvalno. Njihovi občni zbori so kulturno in sicer programsko bogati, kar pa dobro in s kančkom humorja izpelje g. Juvančič. Ne manjka pa dobre volje in smeha. Za kraj, kot je Muta in nenazadnje za občino Muta je pozitivna naravnost tako številnega društva dodana vrednost h krepitvi dobrih prijateljskih odnosov. Zato ne morem mimo moje posebne zahvale dolgoletnemu predsedniku g. Preglavu in aktualni predsednici ga. Vlasti Senica, ter ožjemu vodstvu društva, ki nadvse uspešno deluje v okviru upravnega odbora društva. Zato v svojem imenu kot v imenu Občine Muta članicam in članom PD Bricnik izrekam iskrene čestitke ob 20. letnici delovanja z željo, da še naprej ohranjajo tako pristne društvene odnose, hkrati pa se zahvaljujem za vse dobro kar ste naredili v teh letih za dobrobit podobe kraja in naših planinskih poti.

Mirko VOŠNER
Župan občine Muta

PREGLED DELOVANJA PLANINSKEGA DRUŠTVA »BRICNIK« MUTA OD USTANOVITVE LETA 1995 DO LETA 2015

V našem koncu je planinstvo že od nekdaj priljubljena oblika rekreacije. Tako so v Rušah leta 1901 ustanovili planinsko društvo, ki je leta 1926 ustanovilo podružnico PD Vuzenica. Leta 1946 ustanovijo v Vuzenici samostojno planinsko društvo, ki ga leta 1972 preimenujejo v PD Vuzenica-Muta.

Konec leta 1995 smo na pobudo nekaj planinskih navdušencev z Mute ustanovili iniciativni odbor za ustanovitev planinskega društva na Muti. Spremenil se je namreč sistem financiranja društev, po drugi strani pa smo imeli občutek, da se bo število planincev tako precej povečalo.

Predsednik iniciativnega odbora je bil Karli Miheu, člani odbora pa: Ernest Preglav, Janez Juvančič, Srečko Vrhnjak, Ervin Skutnik, Franc Tertinek in Alojz Eršte ml.

Iniciativni odbor je na 1. seji odločil, da se preimenuje v pripravljalni odbor za ustanovitev PD pod vodstvom Eršte Alojza, sicer pa v istem sestavu.

Na 1. seji pripravljalnega odbora smo se odločili, da bo ustanovni občni zbor 24.11.1995. Do takrat smo zbrali 126 podpisov krajanov, ki so bili za ustanovitev novega planinskega društva.

Do ustanovnega občnega zbora sem pripravili vse potrebne dokumente, ki so potrebni za ustanovitev društva, pomagala sta mi Ernest Preglav in Karli Miheu, prav tako sem bil deležen velike pomoči takratnega predsednika MDO Mirka Mlakarja in tedanjega predsednika PD Dravograd Marjana Epšeka.

Dne 2.11.1995 smo se: Ernest Preglav, Karli Miheu in Alojz Eršte udeležili sestanka MDO (meddruštveni odbor) Koroških planinskih društev na Košenjaku, kjer smo predstavili svoj program ustanovitve in delovanja novega planinskega društva na Muti. Bili smo prisrčno sprejeti in smo dobili zagotovilo, da nas bo MDO podprl pri ustanovitvi in nadaljnjem delu.

Že takrat smo se odločili, da bomo po območju Občine Muta uredili Muško transversalo, sedaj imenovano "Krožna planinska pot Muta-Pernice-Bistriški jarek-Sv. Jernej-Bricnik-Muta". Na tej poti imamo kontrolne točke za žigovanje kartončkov, vpisov v knjige pa imamo že precej čez deset tisoč.

Dne 24.11.1995 smo imeli v avli OŠ Muta ustanovni občni zbor, ki se ga je udeležilo več kot 90 simpatizerjev planinstva iz Mute. Na tem občnem zboru smo sprejeli in potrdili vsa pravila, ki morajo biti sprejeta za ustanovitev planinskega društva. Sprejeli smo tudi sklep, da se bo naše društvo imenovalo PD »Bricnik« Muta, po 1017 m visokem vrhu na Sv. Primožu nad Muto (ime je predlagal Srečko Vrhnjak).

Prvi Upravni odbor je deloval v naslednji sestavi:

Za prvega predsednika društva je bil izvoljen Alojz Eršte, za tajnika Ernest Preglav, blagajničarka Dragica Eršte, ostali člani pa so bili: Emil Dobnik, Jože Dobnik, Janez Juvančič, Jože Kolunder, Karli Miheu, Jaka Pasterk (žal že pokojni), Aleš Poročnik, Milan Senica, Ervin Skutnik, Franc Tertinek, Srečko Vrhnjak in Kristl Waltl.

Nadzorni odbora je bil tak: predsednik Slapnik Leopold, člana pa Ivan Verčko in Jože Kefer.

Izvolili smo tudi častno razsodišče: za predsednika Maurič Otmarja, člana pa sta bila Alojz Bratuša in Jože Turjak.

Sestava odborov se med leti spreminja, tako so bili člani vodstva še: Tomaž Hudnik, Miran Tršar, Jožica Pušnik, Metka Pavlič, Zdenka Ravnjak, Rudi Šantl, Malčka in Vinko Kvasnik, Sonja Osrajnik, Marina Erhart in Ludvik Podrzavnik.

Dne 29.11.1995 se nas je deset članov ustanoviteljev (zaradi registracijskih pravil) podalo v Slovenj Gradec, kjer smo pri notarki overili svoje podpise in tako uradno zaključili postopek za registracijo društva. Podpisniki so bili: Dobnik Jože, Eršte Alojz, Eršte Gorazd, Juvančič Janez, Miheu Karli, Ošlak Jože, Pasterk Jakob, Senica Milan, Skutnik Ervin in Vrhnjak Srečko. Za pogostitev podpisnikov sta bila s prvim sponzorstvom zaslužna Jože Tertinek in Otmar Maurič.

Takoj zatem smo na Upravno enoto Radlje poslali vse zahtevke za registracijo društva, hkrati s tem pa tudi prošnjo za včlanitev v MDO Koroških PD in v Planinsko zvezo Slovenije.

Upravna enota Radlje nam je odobrila registracijo društva s številko DRU-1/95 z dne 07.12.1995.

Planinska zveza Slovenije nas je sprejela v svoje vrste dne 01.03.1996 pod številko P/0145/d.

V prvem letu delovanja se je v društvo včlanilo 237 članov, od najmlajših iz vrtca, do upokojevcev: 6 mlajših od 7 let, 32 starih med 7 in 15 leti, 30 med 15 in 25 leti, 169 pa starejših od 25 let.

Prvi redni občni zbor smo nato imeli 21. februarja 1997.

Člani društva se udeležujemo vseh prostovoljnih delovnih akcij v okviru Občine Muta, še posebej pa smo zavzeti, kadar gre za čiščenje narave in ohranitev lepote našega okolja.

Posebej smo veseli, da imamo zelo dobre odnose s planinskimi društvi na Koroškem, posebej pa s planinskim društvom iz avstrijske Lipnice (OEAV Leibnitz), s katerimi smo pobrateni.

Tradicionalna srečanja članov našega društva so: novoletni pohod na Bricnik (vsakega 2. januarja; od leta 2013 pa prvo soboto po novem letu), avtobusni izlet na Velikonočni ponedeljek, abrahamovanje članov društva (junija), pohod ob občinskem prazniku (junija), vsakomesečni

nočni pohodi ob polni luni, pohodi s planinci iz Lipnice (Avstrija) dvakrat letno, prav tako srečanje UO obeh društev enkrat letno in seveda zaključni izlet v neznanu. Prav tako sodelujemo na vsakoletnem srečanju »Igraj se z mano«, kjer so dogodki posvečeni predvsem otrokom in mladostnikom s poudarkom na otrocih in mladostnikih s posebnimi potrebami.

V društvu imamo deset izšolanih vodnikov: kategorije A, B in D imajo: Ernest Preglav, Vlasta Senica, Ervin Skutnik, Jože Dobnik (vodja vodnikov), Jože Hiter, Peter Valtl, Ivan Verčko, Igor Košir in Andreja Izak, A kategorijo pa ima Alojz Eršte. Vsi vodniki prizadevno skrbimo za to, da bi bili pohodniki na izletih čimbolj varni in z užitkom hodili na pohode in izlete. Vsako tretje leto hodimo tudi na izpopolnjevanja v okviru PZ Slovenije, letno pa imamo še interna izobraževanja.

Udeležujemo se pohodov in izletov, ki jih organizirajo planinska društva po Koroškem, pa tudi drugod po Sloveniji in tujini. Letno izvedemo preko trideset izletov, tukaj so všteti tudi nočni pohodi. Udeležba je zadovoljiva, bili bi pa veseli, če bi se nam pridružilo še več planincev, ki jih do sedaj nismo videli na izletih. Pri nočnih pohodih (jih bo letos oktobra že 200) ob polni luni je treba s ponosom povedati, da do sedaj ni odpadel še niti en pohod, pa naj je bilo vreme še tako zanič.

Zelo prizadevno skrbimo za urejanje in vzdrževanje naše prelepe krožne poti ter gozdne učne poti Grašin, za kar gre zasluga vsem članom markacijskega odseka (markacisti: Franc Gostenčnik, Janez Juvančič, Franc Rek, Ervin Skutnik, Srečko Haberman, Igor Košir in Stanko Valtl), posebej pa bivšima načelnikoma Ervinu Skutniku in Vinku Kvasniku ter zdajšnjemu Francu Gostenčniku. Poudariti pa je treba, da v akcijah pridno sodelujejo tudi drugi člani društva.

Leta 2000 je prevzel predsedovanje društva Ernest Preglav, ki se je zelo trudil, da je društvo delovalo kar najbolje, za kar smo mu pripadniki društva hvaležni.

Prav on ima največ zaslug, da smo 01.06.2002 otvorili planinsko sobo na Zg. Muti v starih prostorih nekdanjega hleva. Prostor smo prejeli od Občine Muta v obupnem stanju. S prizadevnim prostovoljnimi delom, pa tudi z veliko pomočjo občine in sponzorjev nam je uspelo urediti sobo, ki je nam in kraju v ponos. V sobi imamo redna dežurstva ob četrtkih, sestanke in seje, prav pa pride tudi za ogled naših mladih članov iz Vrtca in Osnovne šole Muta.

S planinsko opremo smo začeli od ničle. Imeli smo je toliko, kot so jo imeli posamezniki. V dvajsetih letih smo si nakupili toliko opreme, da je imamo dovolj za potrebe društva, pa še kam drugam jo lahko posodimo. Povedati je treba, da opremo posodabljammo vsako leto.

Na pobudo nekaj članov društva je pod vodstvom Alojza Bratuše leta 2000 nastal planinski pevski zbor "Bricnik" Muta, ki nas je razveseljeval na raznih shodih, proslavah in srečanjih, prepeval pa je tudi drugod po Sloveniji. Žal je pevski zbor pred časom prenehal delovati.

Na zboru članov leta 2011 smo za novo predsednico izvolili

Vlasto Senica. To je vplivalo na nadaljnje še bolj uspešno delo društva, saj so aktivnosti v porastu, prav tako pa je tudi članov iz leta v leto več.

Posebej je razveseljivo, da imamo včlanjenih precej mladih članov, za katere organiziramo pohode in izlete, prav tako sodelujemo z OŠ Muta pri naravoslovnih dneh in njihovih taborih.

Leta 2013 je izpit za varuha gorske narave-naravovarstvenika opravil Milan Senica, ki sedaj vzorno skrbi za osveščanje naših članov o čuvanju in varovanju narave, prav tako pa ima veliko veselje z vzgajanjem naših mladih članov.

Sestava odborov v jubilejnem dvajsetem letu delovanja je: Upravni odbor: predsednica Vlasta Senica, tajnik Alojz Eršte, blagajničarka Olga Hiter, vodja vodnikov Jože Dobnik, vodja markacijskega odseka Franc Gostenčnik, drugi člani pa so: Ernest Preglav, Jože Hiter (načelnik mladinskega odseka), Milan Senica (vodja naravovarstvenega odseka), Urška Miklavc (mentorica v Vrtcu Muta), Ervin Skutnik, Franc Šrajner, Peter Valtl, Igor Košir in Andreja Izak (mentorica v OŠ Muta).

V nadzornem odboru delujejo: predsednik Ivan Kričej, Magda Haberman in Silva Skutnik kot članici.

Člani častnega razsodišča so: predsednik Marjan Krajnc, člana pa sta Mira Šantl in Alojz Bratuša.

V društvu je bilo konec leta 2014 včlanjenih 235 planincev, od tega je predšolskih otrok 9, osnovnošolskih mladih planincev 29, srednješolcev 7, študentov 6, starejših članov 164 ter članov nad 65 let 20.

Za požrtvovalno delo v društvu je nekaj naših članov dobilo visoka priznanja Planinske zveze Slovenije, Meddruštvenega odbora koroških planinskih društev, Občine Muta in drugih planinskih društev. Prav tako podeljujemo društvena priznanja za uspešno delo v društvu in za opravljene pohode po naši krožni poti, zimske pohode ob novem letu in nočne pohode ob polni luni.

Zahvaljujemo se Občini Muta, Športni zvezi Muta in vsem našim sponzorjem in donatorjem, brez katerih si delovanja društva ne znamo predstavljati.

Prisrčna zahvala vsem članom društva, ki kakorkoli pomagajo pri delovanju in napredku društva.

Alojz Eršte

AKTIVNOSTI ČLANOV PLANINSKEGA DRUŠTVA "BRICNIK" MUTA V ČASU OD 24.11.1995 (USTANOVITEV) DO 1.6.2015

Leto	Izleti Št./Udel.	Zimski pohodi Št./Udel.	Nočni pohodi Št./Udel.	Odpadli izleti	Del. akc. in markiranje Št./Udel./Ur	Seje UO in NO Št./Udel.	Izleti vrtec in OŠ Št./Udel.	Predav. z diapoz. Št./Udel.	Letni tabor- šola v naravi Št./Udel.	Interna izobražev. Št./Udel.	Abrahamo- vanje Št./Udel.	Izlet v neznano Št./Udel.	Zbor članov Št./Udel.
1995	2/69	-	-	-	-	1/20	-	-	-	-	-	-	1/125
1996	17/585	1/32	-	2	19/80/393	5/63	3/130	-	1/21	-	-	1/35	1/92
1997	28/656	1/75	(1/4)	3	7/67/393	3/41	3/218	1/32	1/18	1/6	-	1/55	1/121
1998	24/597	1/71	(2/31)	2	13/118/621	3/48	2/28	2/49	1/11	2/25	-	1/54	1/98
1999	27/708	1/48	1/33	-	29/87/457	5/71	1/12	2/144	1/15	1/16	1/101	1/55	1/100
2000	18/591	1/65	10/120	1	14/85/272	5/73	2/155	2/180	1/8	1/15	1/105	1/58	1/145
2001	21/810	1/93	14/309	2	9/20/243	4/69	2/68	1/23	1/16	1/7	1/96	1/55	1/168
2002	20/560	1/87	12/298	-	7/32/203	6/103	2/71	2/41	1/15	2/16	1/92	1/58	1/143
2003	19/536	1/64	13/308	2	6/41/271	4/50	3/46	2/32	1/12	3/29	1/90	1/55	1/125
2004	15/478	1/59	14/344	3	6/52/183	4/61	2/18	2/38	1/12	1/4	1/92	1/58	1/114
2005	23/632	1/64	13/156	1	25/75/540	5/58	1/26	2/78	1/26	1/7	1/100	1/55	1/121
2006	25/577	1/28	12/146	1	12/61/248	4/55	3/82	3/150	1/17	1/6	1/99	1/57	1/110
2007	23/696	1/42	14/193	2	36/111/341	3/33	3/75	4/95	1/21	1/8	1/102	1/55	1/108
2008	29/606	1/42	12/182	3	31/65/233	4/48	2/32	1/15	2/27	2/18	1/96	1/55	1/102
2009	22/642	1/53	13/182	2	16/48/164	3/35	3/32	4/63	2/36	2/14	1/85	1/52	1/115
2010	22/579	1/45	12/137	1	15/44/168	3/32	4/155	2/62	2/45	1/10	1/102	1/56	1/100
2011	22/582	1/42	12/167	1	18/56/198	4/51	6/143	1/37	1/45	1/11	1/92	1/49	1/92
2012	20/624	1/21	13/197	1	21/68/269	2/25	7/129	1/15	4/96	1/10	1/87	1/61	1/107
2013	22/575	1/51	12/184	-	15/25/370	2/23	13/387	1/17	4/165	1/8	1/99	1/66	1/104
2014	19/561	1/59	12/201	4	12/49/246	3/43	9/169	4/125	2/89	2/42	1/95	1/60	1/91
2015	9/284	1/57	6/90	2	7/26/69	1/14	4/104	1/35	-	-	1/53	-	1/117
Skupaj	427/1984	20/1096	195/3218	32	318/1210/5682	73/1016	75/2080	38/1231	29/695	25/252	17/1586	19/1049	21/2398

Podatke zbral Alojz Eršič

Že kot otroku mi je bilo dano, da sem se rodila v družini, ki sta ji bili narava in naravno zapisana v genih. Ob očetu, ki je bil velik ljubitelj narave in planin, sem skupaj z bratom in kasneje še dvema bratoma začela srkati naravne lepote in občudovati okoliške hribe.

Kot srednješolki mi je bil pohod v hribe predvsem zabava s prijatelji, ko pa sem kot študentka ob koncih tedna prihajala iz Ljubljane domov, mi je vsakodnevni pohod na »Štokkogelj« postal rutina, oziroma moja priljubljena točka za rekreacijo in meditacijo. Ko sem sedela na vrhu hriba in opazovala pod sabo Vuzenico, elektrarno, našo hišo, ...sem v mislih prepletala svoje želje, hrepenjenja, postavljala sem si kratkoročne in dolgoročne cilje in bila v objemu tišine in narave neizmerno srečna. Tudi kadar sem bila žalostna, sem se vedno odpravila na ta moj hrib in ob opazovanju okolice, poslušanju ptičjega petja in vonjanju dreves sem kdaj tudi zajokala. A katarza žalosti se je ob odhodu s hriba spremenila v novo pozitivno energijo in nov optimizem. Že takrat sem večkrat izrekla stavek : » Življenje je lepo!«

Ta stavek je postal moja mantra in s hvaležnostjo ga velikokrat izgovorim.

Vse kar sem zgoraj opisala in je del moje življenjske poti pa bi rada ponudila mladim v vrtcu in v šoli. Ko sem pred desetimi leti postala ravnateljica Osnovne šole na Muti, je bila ena izmed mojih zavez tudi skrb za zdravje mladih in iskanje povezav z različnimi društvi v kraju, ki bi lahko s svojo dejavnostjo pomagali pri izvajanju vzgojno izobraževalnih vsebin v šoli in v vrtcu. Planinsko društvo Bricnik je bilo eno izmed prvih društev, ki smo jih povabili k sodelovanju.

Z veseljem sem ugotovila, da v vrtcu pod mentorstvom moje takratne pomočnice, vzgojiteljice Metke Pavlič, dejavnost in filozofijo pohodništva in planinstva pridno udeležujejo s skupnimi akcijami za otroke in njihove starše. Tudi vi, spoštovani planinci imate zasluge, da vizija našega vrtca »Skupaj lažje rastemo« ni samo zapisana na papirju, ampak jo uresničujemo oziroma kar živimo.

Moja velika želja po aktivnostih znotraj pohodništva in planinstva v osnovni šoli pa se je tudi uresničila. Od prvih dni dejavnosti, na katere smo povabili tudi vas planince, do danes že tradicionalnih dejavnosti, ki si jih brez vas sploh ne moremo zamisliti, se je naše sodelovanje iz leta v leto krepilo. Nad vašo aktivnostjo so bili učenci vedno zelo navdušeni in z veseljem je videti zadovoljne otroke in starše, ki prihajajo z načrtovanih sobotnih izletov. Poleg planinskih izletov za otroke in učence pa je naše druženje z vami nepogrešljivo na naših že tradicionalnih taborih za vse učence na Pernicah. Na tem vsakoletnem taboru učencem poleg pohodov in praktičnih znanj nudite tudi

teoretična znanja s področja zaščite narave, plezanja na plezalni steni in drugih planinskih veščin.

Ob vsem naštetem pa je neprecenljivo tudi to, da otroci preko omenjenih dejavnosti pridobivajo veščine, spretnosti in vrednote, ki jim bodo v življenju koristile. To so skrb za naravno okolje, odnos do narave in sočloveka, urjenje vztrajnosti in potrpežljivosti, ter skrb za gibanje in zdrav življenjski slog.

Kot dober vzgled ostalim pa moram zapisati še to, da nikoli do sedaj niste odklonili našega povabila za sodelovanja z nami. Pa če smo vas poprosili le za enodnevno druženje, kot je morda sodelovanje na športnem dnevu ali za spremstvo otrok na pohodu s Pernic. Vsi vaši člani, ki so sodelovali z nami, so poleg znanja prinesli na naše dejavnosti tudi veliko dobre volje in občutka za delo z mladimi.

Največji kapital, ki ga odrasli dajemo mladini, pa je to, da smo sami dober vzgled in vi spoštovani planinci ste s svojim optimizmom, delavnostjo in prostovoljstvom čudovit vzgled mladim!

Ob vaši dvajsetletnici delovanja vam vsem želim še veliko prijetnega in poučnega druženja znotraj društva in tudi z nami!

Hvala vam za vse dobro in koristno, kar prispeva k boljšemu življenju na Muti!

Ravnateljica:
Anita Ambrož

VODIMO VAS NA IZLETE IN POHODE

Ob letu, ko praznujemo okrogli jubilej planinskega društva, se moramo spomniti tudi naših planinskih vodnikov, ki so nas varno vodili na vseh teh izletih, tako doma kot v tujini. Prostovoljno vodništvo ima v Sloveniji že skoraj šestdesetletno tradicijo, saj je bil prvi tečaj za mladinske vodnike izveden leta 1957. Vodniki Planinske zveze Slovenije smo usposobljeni za vodenje različnih oblik planinske dejavnosti, zlasti pa izletov, pohodov, tur, turnih smukov in taborov.

Začetki našega vodništva segajo nazaj do ustanovitve društva, to je do leta 1995. Takrat smo imeli enega samega vodnika, to je Ernesta, ki se je v ta namen zopet aktiviral in nas popeljal na prve izlete. Vedeli smo, da bomo morali vzgojiti svoj vodniški kader, saj ob začetnem navdušenju in množici izletov en vodnik ne bi bil kos zadanim ciljem. Tako se je leta 1997 nekaj članov društva prijavilo na osnovni A tečaj za planinske vodnike pri PZS, ki je potekal pri nas na Koroškem. Še v istem letu smo Vlasta, Alojz, Ervin in JožeD končali omenjeni tečaj. Do leta 2001 smo trije še nadaljevali in končali še tečaj kategorije B in D, kar je po UIAA dosežen standard vodnika za pohodništvo v gorah.

Namreč mednarodna zveza planinskih organizacij (UIAA) je sprejela standarde usposabljanj vodnikov z naslovom Model training standards for voluntary leaders and instructors. Planinska zveza Slovenije je v letu 1999 na podlagi standarda vodnik za pohodništvo v gorah (Mountain walking leader - člani 4.1 do 4.13) zaprosila Gorniško komisijo Mednarodne zveze planinskih organizacij (Mountainering Commission UIAA) za potrditev programov usposabljanj za vodnika Planinske zveze Slovenije – kategorije A, B in D, ki skupaj ustrezajo temu standardu in potrditev tudi dobila.

V tem času se nam je pridružil še Ivan, ki je ravno tako končal omenjene kategorije.

Tako smo na začetku novega tisočletja imeli v društvu šest vodnikov, ki smo vodili vse izlete našega društva.

Malo kasneje, v letu 2003 smo dobili še dva nova vodnika, Petra in JožetaH tako, da nas je bilo že osem. S pridobitvijo teh novih vodnikov je bilo v društvu in med vodniki čutiti novo zagnanost po doseganju višjih ciljev.

Ker vodniki iz prve generacije počasi končujemo svojo vodniško kariero, smo bili veseli, da smo v letu 2009 pridobili v svoje vrste še Igorja, ki ima prav tako licenco vodnika A, B in D.

V letu 2013 smo v svoje vrste sprejeli še Andrejo, ki ravno v tem obdobju končuje potrebna usposabljanja. Še posebej smo veseli, da se je vključila v delo z mladimi, tako, da lahko upamo, da bomo starost članov našega društva z leti pomladili.

Prostovoljni vodniki PZS, kar tudi smo, kljub odgovornosti, ki jo prevzemamo ob vodenju tur ne smemo svojega dela zaračunavati. Zahtevamo lahko samo povračilo stroškov,

ki izhajajo iz vodniškega dela (stroški prevoza, stroški prehrane v času vodenja, stroški nočitev v času vodenja, materialni stroški, kot je obraba opreme.)

Za svoje delo odgovarjamo po Častnem kodeksu slovenskih planincev in po ostalih aktih, ki urejajo planinsko dejavnost v okviru PZS in matičnega društva.

V Planinskem društvu Bricnik Muta smo organizirani v vodniškem odseku, ki se sestane nekajkrat letno, da se pogovorimo o aktualnih temah, da pregledamo plan izvajanja izletov, da sestavimo plan izletov za naslednje leto in se dogovorimo o predvidenih akcijah.

Naprej se združujemo v Območnem vodniškem odboru, ki deluje pri MDO PD Koroške. Ta vodi in koordinira delo posameznih vodniških odsekov po planinskih društvih. Ta nas naprej združuje v Vodniško komisijo pri PZS, ki skrbi za izobraževanje in izpopolnjevanje vodnikov.

Najvišji organ je zbor delegiranih vodnikov PZS, ki se običajno skliče enkrat letno.

Za ohranjanje in pridobivanja novih znanj, ter obnavljanja licenc, so organizirana za planinske vodnike izpopolnjevanja, ki jih redno obiskujemo doma in širom po Sloveniji.

V triletnem kopnem in zimskem ciklusu izpopolnjevanj moramo vodniki PZS z aktivno udeležbo na izpopolnjevanju izpolniti pogoj za registracijo, oziroma podaljšanje dovoljenja za opravljanje vodniške dejavnosti.

V jubilejnem letu že petnajstič organiziramo interno izobraževanje naših vodnikov. Izberemo kočjo ali kraj kjer malo po potreniramo vrhno tehniko, se pogovorimo in izvedemo krajšo turo. Zadnja leta povabimo medse tudi markaciste.

Vodniki našega društva so prejeli priznanja matičnega društva, Območnega vodniškega odbora MDO PD Koroške in so prejemniki najvišjih priznanj Vodniške komisije pri PZS.

Sedaj, ko se oziramo dvajset let nazaj, lahko z veseljem ugotavljamo, da smo realizirali večino zastavljenih ciljev, ter, da pri tem nismo imeli skoraj nobene nesreče ali večjih težav.

Se še spomnite začetka pri Sv. Urbanu, pa prehojene planinske poti po dolgem in po čez, po naši Sloveniji, dobrega sodelovanja vodnikov s planinskim društvom Lipnica in vseh čudovitih izletov v tujini. Vaši vodniki so vas vedno spodbujali, navduševali za planinstvo in učili mlade. Včasih smo tudi nergali, sitnarili, pa vendar se vedno veselili z vami ob doseženem cilju, ter vas varno pripeljali do svojega izhodišča.

Veseli smo, da so se izleti ob novem letu, pa velikonočni, ob občinskem prazniku, izletov v neznano in štefanov pohod. Vsi ti izleti so dobro obiskani in zasidrani v našem društvu. Varen korak in obilo planskih užitkov še v bodoče.

V tem prehojenem dvajset letnem obdobju so vas in bodo še v bodoče vodili:

Ernest PREGLAV

Vlasta SENICA

Alojz ERŠTE

Ervin SKUTNIK

Igor KOŠIR

Jožef DOBNIK

Ivan VERČKO

Jože HITER

VALTL Peter

Andreja IZAK

Za VO PD Bricnik Muta,
zapisal Jože Dobnik

SLAVLJENCU

Kot v planine rišemo korake,
tako še leta tiho nam drsijo.
Nam kažeta se dve desetki.
A Janezu sedem jih že sije.

Nam bil je Janez njega dni gasilec,
rahlo spal, čul tulit je sireno vsako.
Tako se na pomoč pognal,
spotoma oblačil jopič je in gate,
pa vedno prvi pred „špric uto“ stal.

Še danes z veterani rad tekmuje,
navija cevi, je hiter na trojaku,
le ročnik mu malo strinsko nese,
špric že krajši, pa mokri so špičaki.

S Pitagoro, pa z Gausom on
prijateljuje, v daljave in višine
meri nam korake, da vemo koliko
Bricnikov je vreden en Triglav in
kolikokrat prehodimo ekvator.

Za občne zборе mož je pravi genij,
vodi jih gasilcem, gobarjem in nam
planincem.

Kote, tangense, ikse in probleme,
mladim on v trde buče kija.

KW

NAŠI MARKACISTI

V našem društvu je le malo ljudi in jih tudi ne bi smelo biti, ki ne vedo za našo planinsko pot, ki poteka po obronkih občine. Začne in konča se na Zgornji Muti, poteka pa na Gortino, Pernice, Bistriški jarek, Sv. Jernej in Bricnik ter se preko Sv. Primoža končuje zopet na Muti. Poleg te imamo na Muti tudi gozdno učno pot na Grašinkogel, ki je bila nadelana z namenom, da bi krajane Mute in seveda tudi ostale popeljala na stari grad nad Muto, vmes pa postregla z zanimivostmi na tej poti. In poskrbela za prepotrebno fizično aktivnost naših sokrajanov ob sedanjem, vse hitrejšem tempu življenja. V naši oskrbi je še del Koroške planinske poti od Pernic do Glavarja, ki povezuje vse pomebnejše vrhove na Koroškem in tudi kraje, ki spadajo pod koroško pokrajino. Preko Pernic, Jerneja in Bricnika pa poteka tudi Kozjaška pot in še nekatere, za katere pa planinci nismo pristojni in zato zanje ne skrbimo, oziroma nismo odgovorni za stanje, v kakršnem se nahajajo.

bil Janez Juvančič, ki je skupaj z žal že pokojnim Jakobom Pasterkom opravil tečaj za markacista v letu 1997. Leta 2002 so obiskovali omenjeni tečaj še Ervin Skutnik, Franc Rek, Vinko in Malčka Kvasnik ter Marija in Jože Tertinek, od katerih pa zadnji štirje niso več člani našega društva. Maja 2007 so pričeli obiskovati tečaj za markaciste še 4 naši člani, to so Franc Gostenčnik, Srečko Haberman, Igor Košir ter Stanko Valtl in končali pripravništvo leta 2009. Leta 2000 je prevzel mesto vodje markacistov Ervin Skutnik, za njim pa Vinko Kvasnik, ki je vodil odsek do leta 2006, ko ga je ponovno nasledil Ervin Skutnik. Od leta 2009 dalje je vodja markacistov Franc Gostenčnik. Sedanji sestav markacistov z licenco, torej z opravljenim tečajem in rednim obnavljanjem znanja na izpopolnjevanjih pa je naslednji; kot že napisano je vodja Franc Gostenčnik, ostali markacisti pa so: Ervin Skutnik, Janez Juvančič, Igor Košir, Srečko Haberman, Franc Rek in Stanko Valtl. Vsi navedeni markacisti skrbijo na naši poti za določen odsek, ki naj bi

Ob obilici teh poti pa se verjetno le malokdo vpraša, kdo skrbi zanje, da so vedno prehodne, tudi po žledolomih, snegolomih in poletnih nevihtah z močnim vetrom, ki lomi drevje. To so naši markacisti in seveda še nekaj ostalih članov društva, ki požrtvovalno, leto za letom čistijo, obnavljajo markacije, nameščajo smerne table, odstranjujejo odlomljene veje s poti. Nekaj pa jim skoraj ni treba več počenjati; smeti in odpadkov na naših poteh tako rekoč ni več. To pa je zelo pohvalno in predvsem zasluga nas planincev, nekaj pa je k temu pripomogla tudi vzgoja otrok v vrtcu in na šolah.

Pa poglejmo malo v zgodovino in osvežimo spomin na začetke izobraževanja naših markacistov in markiranja poti na našem območju; našo planinsko pot smo svečano predali namenu natanko leto dni po ustanovitvi društva, to je 24. novembra 1996. Prvi načelnik odseka za pota pa je

ga vzdrževali, čistili, obnavljali markacije. To tudi delajo, eni manj, drugi pa bolj prizadevno. Zato pa pomagamo ostali, ki nismo zapisani med markacisti a nam ni vseeno, kako naša pot izgleda, kako pohodniki ocenjujejo njeno urejenost. Kajti vedeti moramo, da jo obiskujejo poleg domačih planincev pohodniki iz preostale Slovenije, Avstrije, Hrvaške, pa tudi od drugod.

Ker nameravamo tudi v bodoče našo in vse nam dodeljene planinske poti redno in vzorno vzdrževati, bomo morali začeti razmišljati tudi o pomladitvi in poslati na tečaj še kakšnega mlajšega, kandidati se bodo našli. Da se ne bo zgodilo, da kar naenkrat ne bo dovolj izšolanega kadra na tem področju, saj moramo upoštevati rok dveh let, ki je potreben, da markacist opravi tečaj in konča pripravništvo.

Ernest Preglav

PREGLED DELA VARSTVA NARAVE IN GORSKE STRAŽE PD BRICNIK MUTA

Planinsko društvo Bricnik je bilo ustanovljeno 24.11.1995. Znotraj društva smo že takrat ustanovili odseke, med drugim tudi odsek za varstvo gorske narave. Prvi načelnik le-tega sem bil jaz, ki sem funkcijo opravljal do leta 1998. Funkcije in naloge vodniškega in markacijskega odseka so bile dobro opredeljene, medtem ko je bilo delo naravovarstvenega odseka še v povojih. Naš član Janez Juvančič je 25.10.1997 na Gori Oljki kot prvi opravil tečaj in izpit za gorskega stražarja. Z novim pridobljenim znanjem je v letu 1998 prevzel vodenje tega odseka. Naloge v odseku so pokazale, da potrebujemo še več novo izšolanih gorskih stražarjev. Pridobil je štiri navdušence varstva gorske narave in jih poslal na izobraževanje na planinsko kočjo na Grohatu. Tu so 10.10.1998 uspešno opravili izpite za gorske stražarje naslednji člani: Sonja Osrajnik, Jožica Pušnik, Ernest Preglav in Rudi Šantl.

Zaradi kadrovskega pomanjkanja na MDO-ju je Janez Juvančič v letu 1999 prevzel delo načelnika Varuha gorske narave MDO-ja. V našem društvu pa je bila za načelnika izvoljena Sonja Osrajnik, ki je odsek uspešno vodila vse do leta 2010. V tem času se je mnogo postorilo na področju varstva gorske narave. Ob krožni poti našega društva in na vrhu Bricnika je bilo postavljeno več naravovarstvenih tabel, ki popotnike opozarjajo na red in čistočo v naravi. Z oznakami smo opozorili na pomembnost gozda, kot skrivnostno skrinjo zakladov, ki blagodejno vpliva na kvaliteto življenja. Veliko delo je bilo opravljeno na zaščiti simbola društva »ARLOV BOR«, saj je bil z lastnikom sklenjen pisni dogovor o varovanju le-tega.

Odseku so se pridružili še nekateri navdušenci in prijatelji varstva gorske narave: Angela in Franc Gostenčnik, Berta in Franc Proje, Mira Šantl, Marija Krajnc ter Vlasta in Milan Senica, ki so vestno poprijeli za delo. Redno so se člani odseka udeleževali izpopolnjevanja iz znanja gorskih stražarjev na koči na Grohatu, pozneje pa na planinski koči na Košenjaku, ki jih je organiziral načelnik na MDO-ju, Janez Juvančič. Pridobljena znanja pa so prenašali med ostale člane društva.

MNOGOCVETNA ORLICA

Člani odseka pa so tudi aktivno sodelovali pri snovanju in izgradnji »GOZDNE UČNE POTI GRAŠIN – MUTA«, ki je velika pridobitev za naš kraj. V današnjem času, ko je človek že skoraj izgubil pristen stik z naravo, želi naravovarstveni odsek opozoriti, da nas gozd z navzočnostjo mogočnih dreves opozarja, da so skrivnosti življenja zunaj našega dosega ter da človek ni lastnik narave, ampak je le njen del. Na zboru planincev društva, dne 26.2.2010 sem bil za načelnika VGN imenovan ponovno jaz. Moja prva naloga kot načelnika je bila pridobitev znanja in usposabljanje za to funkcijo. KVGn pri PZS organizira vsako leto usposabljanje za naziv varuha gorske narave. V letu 2010 je bil to že deseti tečaj, ki obsega 60 ur predavanj s praktičnim delom, zaključnim izpitom ter uspešno izdelano seminarsko nalogo s tega področja. Vodja tega izobraževanja je poznana publicistka in varuhinja gorske narave Marjeta Keršič Svetel, pestre vsebine izobraževanja pa so predstavljali priznani strokovnjaki z različnih področij. Vse to sem uspešno opravil in 23.9.2012 prejel strokovni naziv »VARUH GORSKE NARAVE«. Pridobljeno znanje sem takoj vnesel v društveno dejavnost. Največji napredek je bil pri delu z mladimi planinci na osnovni šoli, ki so svoj odnos do narave dojemali na številnih predavanjih, planinskih taborih, naravoslovnih delavnicah in planinskih pohodih.

TAVŽENTROŽA

Še posebej zanimiv je bil kviz o spoznavanju gozda »GOZD ZA VSE«, ki ga je organizirala za vse osnovne šole na Koroškem OŠ Muta s strokovno pomočjo Zavoda za gozdove Slovenije. Potekal je na »Gozdni učni poti Grašin Muta«, ki so jo pripadniki odseka predhodno dobro očistili ter popravili polomljene opisne in smerne table.

Posebna pozornost je namenjena tudi redkim rožam, ki rastejo v okolici Mute. Najlepši je v pozni pomladi pašnik na kmetiji Nehnik, kjer rastejo najrazličnejše, redke rože, kot so: Mnogocvetna orlica (endemit), tavžentroža, kukavičja lučka, navadna smolnica, mnogocvetni Salamonov pečat in še mnoge druge. Gospodar kmetije skrbi, da

pašnik ne gnoji z umetnimi gnojili, ne škropi ter živino pošlje na pašo, ko rože odcvetijo.

Je pa v Bistriškem Jarku tudi rastišče endemitnih rastlin, to sta nenavadni kamnokreč in Widdrova lepnica (spodaj).

Dobro je tudi poskrbljeno za izobraževanje članov odseka z različnimi strokovnimi predavanji in strokovnimi ekskurzijami (Kozjanski park, Križevnik – macesni žarijo,...).

Zelo dobro sodelovanje varuha in vodnikov je vidno ob načrtovanju planinskih tur in izletov, na katerih poleg rekreacije in duševne sprostitve udeleženci ob kratki predstavitvi varuha, spoznavajo tudi tamkajšnje kulturne, etnološke, zgodovinske in naravoslovne znamenitosti ter floro in favno.

Naloga odseka VGN je tudi dobro sodelovanje z markacijskim odsekom, kar se je lepo pokazalo ob lanskem žledu, ko so oboji z združenimi močmi in v najkrajšem možnem času uredili in očistili planinske poti, da so bile zopet varno prehodne.

KAMNOKREČ

Trenutno odsek VGN šteje 13 članov.

Načelnik : Milan Senica - Varuh gorske narave

Člani: Sonja Osrajnik, Jožica Pušnik, Ernest Preglav, Rudi Šantl in Janez Juvančič (vsi z nazivom »Gorski stražar«)

Ostali člani: Angela in Franc Gostenčnik, Berta in Franc Proje, Mira Šantl, Krajnc Marija in Vlasta Senica (vsi aktivni prijatelji varstva gorske narave)

Pomen kratic:

MDO: Meddruštveni odbor planinskih društev Koroške

VGN: Varstvo gorske narave

KVGN PZS: Komisija za varstvo gorske narave pri Planinski zvezi Slovenije

Milan Senica

NARAVOVARSTVENIKI PD Bricnik Muta: Milan Senica, Sonja Osrajnik, Janez Juvančič, Rudi Šantl, Jožica Pušnik, Franc Gostenčnik, Franc Proje, Ernest Preglav, Mira Šantl, Berta Proje, Vlasta Senica, Marija Krajnc (na sliki ni Angele Gostenčnik)

Jasa

*Ustavim se na jasi mali,
pozdravim šopek rožic bel,
ki pravkar iz popka je pokukal
in na veji ptiček je zapel.*

*Zapel je ptiček o pomladi,
prelepo pesem vrh planin,
da v sreči in veselju zbrani,
bi peli mnogo, mnogo let.*

*Planinska pesem naj odmeva,
tja daleč, daleč pod nebo.
še ptički bodo z nami peli,
po krošnjah zven naj se glasi.*

Malčka Kvasnik

Približno četrtnina kopne zemeljske površine sodi v območja različnih gorstev. V gorah živi 13% svetovnega prebivalstva – gore so torej vse prej, kot naseljen svet. Življenje v gorah ali ob vznožju gora ima številne prednosti – med drugim dostop do čiste vode. Prinaša pa tudi številne težave in nevarnosti. Ljudstva, ki so stoletja dolgo oblikovala sožitje z gorskimi okoljem, so se naučila trajnostnega gospodarjenja in spoštovanja naravnih zakonitosti. Toda zadnja stoletja so prinesla hitre spremembe: gospodarstvo, ki si za cilj postavlja nenehno rast in trgovanje s presežki; turizem, ki je v prej redko poseljene predele pripeljal tisoče občasnih obiskovalcev; spore zaradi pitne vode, ki še nikoli niso dosegli tolikšnih razsežnosti, kakor v zadnjih sto letih; spremembo podnebja, pa globalno onesnaženje, ozonske luknje, dobesedno rušenje gora zaradi izkoriščanja mineralnih surovin... in še bi lahko naštevali.

Tudi v naših gorah se je v zadnjih sto letih veliko spremenilo. Gozdne prometnice so pripeljale motorizirane obiskovalce v prej mirne in samotne koticke. Pastirje so nadomestili izletniki, stanovi so se spremenili v počitniške hišice. Pojavili so se številni gorski športi, množičen obisk doživljajo nekoč tiha brezpotja.

Gore so mogočne, zahtevne, nevarne – so pa tudi ranljive. Zaradi strmin in vloge, ki jo imajo gore pri oblikovanju vremenskih procesov, je to zelo dinamično okolje, kjer so neurja, plazovi vseh vrst in podori vsakdanji pojav. Poleg tega so posamezna gorstva dokaj izolirani življenjski prostori in bitja, prilagojena na življenje v višinah, se le z veliko težavo selijo iz enega gorskega okolja v drugo, če je njihov življenjski prostor uničen. Rastline pa tega pravzaprav sploh ne morejo. Zato, ker so gorstva nekakšni otoki s prebivalci, prilagojenimi na življenje v gorskih okoljih, v gorah živi zelo veliko živih bitij, ki so za svoja okolja edinstvena – to se pravi endemična. Neredko je njihovo edino življenjsko okolje ena sama gora – če se njihov življenjski prostor spremeni ali poslabša, izumrejo. Izumrtje vrste pa je nepopravljiva izguba za celotno zemeljsko naravno okolje.

Gore so vir čiste, pitne vode za večino prebivalcev našega planeta. Že zdaj zaradi onesnaženja, sprememb podnebja, netrajnostnega gospodarjenja, urbanizacije in naraščanja prebivalstva mnogi ljudje nimajo dostopa do čiste pitne vode. Spopadi za vodo so poglaviti razlog večine vojnih spopadov, ki trenutno potekajo na svetu – čeprav se pogosto zdi, da so razlogi povsem drugačni.

S spremembo svetovne ekonomije so številne človekove dejavnosti v gorah, ki so pomenile sonaravno, trajnostno gospodarjenje z gorskimi naravnimi viri, povsem izgubile svoj gospodarski smisel: tradicionalno pašništvo, ekstenzivno kmetovanje, sonaravno upravljanje z gozdovi dandanes veljajo za nedobičkonosne dejavnosti. Povsod po svetu te dejavnosti opuščajo ali pa spreminjajo način v veliko bolj intenzivno izkoriščanje z uporabo kemičnih sredstev in naravi neprijaznih tehnologij. Gorske reke postajajo betonski kanali, ki dovajajo vodo hidroelektrarnam. Po grebenih rastejo vetrne elektrarne, pobočja doživljajo goloseke, v gorah

se odpirajo ogromni rudniki, zaradi prometa nastajajo nove ceste, predori... Gorski svet se zelo spreminja. Tudi zaradi turizma. Kdo si je pred dvesto leti lahko predstavljal, kako zelo bo turizem spremenil Alpe? Kdo bi si mislil, da bo pod Everest vodila železnica in da bodo tam, kjer so nekoč stali samotni šotori, hotelsko naselje? Danes je to dejstvo.

Ne le, da gore pomenijo zelo pomemben gradnik v zapletenem, soodvisnem in za preživetje človeštva ključnem zemeljskem sistemu narave. Gore so za človeka pomembne še drugače: kot eni zadnjih prostorov, kjer človek še lahko doživi srečanje z naravnimi procesi, s tišino, samoto. Kjer se lahko zamisli nad svojo človeško naravo in poskuša najti prastare vezi med človeško vrsto in vsem ostalim živim in neživim svetom na našem planetu.

Gore so pomembni simboli. Dotikajo se neba... Ljudje so v gorah zmeraj videli skrivnostni svet velikih preizkušenj in velikih razkritij. Nikakor ni naključje, da vse svete knjige velikih verstev govorijo o svetosti gora: Jezus je govoril na gori in je na gori doživel spremenjenje; Mojzes je romal na goro; prav tako Mohamed in Buda... Po vsem svetu poznajo svete gore, kamor bodisi romajo ali pa jih spoštujejo od daleč kot svete kraje, kamor ljudje nimajo dostopa.

Sodobni človek se odmika od tisočletnega spoštljivega odnosa do narave in do gora. Današnji čas je naklonjen individualnosti, hlastanju po zabavi, izpolnjevanju lastnih želja in hitrih atrakcijah. Za marsikoga so gore le kulisa za uživanje v lastni športni spretnosti. Gospodarstveniki v gorah vidijo le vir za ustvarjanje dobička – pa naj gre za rudnike, energijo ali turizem.

Vsi pa le ne mislijo tako. Na srečo!

Nikakor ni naključje, da je zelo velik delež zavarovanih območij na Zemlji prav v gorah. Na svetovni ravni je številnim organizacijam – od OZN do UNESCO, od Svetovne agencije za varstvo hrane in kmetijstvo, pa do IUCN, svetovne zveze za ohranjanje narave, zelo jasno, da je narava v gorah zelo dragocena in pomembna za preživetje človeštva. Karkoli že v gorah počnemo, moramo početi odgovorno!

Na zadnjem kongresu zavarovanih območij narave pod okriljem IUCN, ki je potekal novembra 2014 v Avstraliji, je bila ustanovljena Svetovna zveza gorskih zavarovanih območij. To je potrditev pomena, ki ga ima varovanje gorske narave za vse človeštvo.

Kaj pa mi – varuhi gorske narave v Sloveniji? Slovensko javno mnenje ni naklonjeno varovanju narave. „Že spet naravovarstveniki ovirajo razvoj“ slišimo nešteto krat. Kot da se vsi skupaj ne zavedamo, da varstvo narave pravzaprav pomeni delati za dobrobit ljudi. Kajti človek je del planetarnega naravnega sistema – brez drugih živih bitij na Zemlji preprosto ne moremo preživeti.

Mnogi strokovnjaki za psihologijo in zdravstvo so prepričani tudi, da brez rednega stika z naravo ne moremo ostati zdravi in – človeški. Opozarjajo, da ne potrebujemo le športne dejavnosti, ampak tudi tiho rekreacijo v gorah, zamišljena srečanja z naravo, njeno lepoto, vedno spreminjajočimi podobami in zvoki.

Žal se nam pogosto dogaja, da na varstvo narave kot na oviro gledajo tudi planinska društva in tudi sama planinska organizacija. To je zelo zaskrbljujoče. V preteklosti je PZS odigrala pomembno vlogo pri ustanavljanju zavarovanih območij v gorah in izven njih. Vse pa kaže, da se časi spreminjajo tudi glede tega in mnogim varuhom gorske narave se dogaja, da ostajajo v svojih planinskih društvih s svojimi prepričanji osamljeni in nerazumljeni.

Iskreno upam, da bo naša planinska organizacija sledila pobudam tistih v okviru UIAA, ki si prizadevajo za ohranitev čim bolj neokrnjene gorske narave in tudi kulturne pestrosti v gorah, ki se zavzemajo za spoštljiv način obiskovanja gorskega sveta – pa čeprav to lahko kdaj pomeni, da se človek odreče osebnim načrtom in veselju.

Marjeta Keršič Svetel

POBRATENI SMO S PLANINSKIM DRUŠTVOM IZ LIPNICE V AVSTRIJI

O sodelovanju s planinskim društvom Leibnitz, s katerimi smo dejansko prijatelji že od nastanka našega društva, sem pisal že v letošnji redni številki našega glasila. Zato se bom v tem članku osredotočil na posamezne dogodke in osebe z našega sodelovanja, ki se jih in se še bom vedno rad spominjal.

Pa vendar bom za začetek predstavil njihovo društvo in nekaj osnovnih podatkov za lažjo primerjavo med obema. Planinsko društvo, uradno imenovano OEAV Sektion Leibnitz je bilo ustanovljeno daljnega leta 1925, in sicer 13. junija. Društvo je štelu, skupno s podružnico v Wildonu konec lanskega leta 1437 članov, od tega odpade na Wildon 349 članov. Kar je visoka številka, posebno z vidika prihodkov, saj jim več kot polovica od članarine ostane na računu. Na njihovih zborih članov nas vedno znova preseneča ostanek denarja na računu, vsako leto je številka višja. Se pozna, da tudi oni nimajo planinske kočice. Imajo

27. aprila letos je po nujni operaciji na srcu umrl. Spominjali se ga bomo po njegovi šegavosti, vedno je bil brez dlake na jeziku. Njegova najljubša planinska točka na našem območju je bila kočica Pesnik. Vsako leto sva tam praznovala njegov in moj rojstni dan, še prej pa sva obiskala Ribniško kočico, kjer je naročal pijačo v njegovem "special sloveniš" jeziku. Učil se je slovenščine in znal toliko, da se je lahko sporazumeval. Z njim sva obiskala vse vrhove na Koroškem, bili smo tudi v Logarski dolini. Takrat je ob prečanju Krofičke prišel do kočice na Klemenči jami tako utrujen, da je, že blizu kočice, zlomil eno od pohodnih palic, ker se je preveč opiral nanje. Še dobro, da so noge ostale cele. Tu je še Sepp Hlupic, katerega korenine so v Sloveniji. Rad je prihajal k nam, predvsem v družbi z Robolom. Dolga leta je skrbel in še skrbi za slikovni arhiv društva, urejal je njihov časopis in izvajal predavanja na njihovih zborih članov. Pri nas je imel slikovni

pač v njihovi zvezi drugačna merila, še za markiranje poti dobijo društva nekaj denarja povrnjenega.

Natančnega razvoja društva po tem letu ne bom opisoval, ker o tem nimam gradiva. Osredotočil se bom na začetke našega sodelovanja, ki segajo v leto 1995, torej v čas, ko je naše društvo nastajalo. Zasluge za sodelovanje ima poleg našega vodstva predvsem takratni predsednik ing. Alois Gamperl, običajni član njihovega društva od leta 1965 do 1978, nakar je postal društveni podpredsednik. Leta 1995 je postal predsednik društva, torej je še istega leta navezal stike z nami. Društvu je predsedoval vse do leta 2004, nato pa je bil še dve leti namestnik, sedaj pa je zaradi slabšega zdravstvenega stanja le še član društva. Lansko leto smo ga v ožjem krogu obiskali. Še vedno je iskrič, poln življenjskega optimizma, čeprav je za njim že več operacij na srcu. Na takratnem obisku pri njem je bil prisoten tudi Franz Robol, njegov in naš, predvsem pa moj prijatelj skozi vsa leta sodelovanja, pa tudi član našega društva. Žal ga ni več med nami,

prikaz desetletnega sodelovanja med obema društvoma.

Tudi Rolanda Billingerja, ki se ga spominjamo po njegovem predavanju o trekkingu v področju Anapurn, ki ga je imel pri nas (prikazal je med ostalim menda vse viseče mostove v Nepal) ni več. Prav tako Aloisa Schlichtinga, on pa se je ponesrečil v bližini ene od planinskih koč na Zgornjem Štajerskem. Na poledenelem razgledišču mu je zdrsnilo in je padel v globino.

Naštel sem tiste planince iz Leibnitza, ki so se večkrat družili in se nekateri še družijo z nami, so bili in so še naši člani in imajo največ zaslug za naše uspešno sodelovanje. Radi prihajajo k nam, veže nas skupna želja po planinarjenju na obeh straneh meje. Vedno nam je bila in je še sedaj politika tuja.

Zadnja leta je Alois Fischer Felgitsch naš glavni vodnik po pogorjih Avstrije, z naše strani pa sem to običajno jaz s še kakšnim pomočnikom. Karl Eichner se je pojavil, kolikor se spomnim, preteklo leto in bo v veliko pomoč predvsem v beleženju dogodkov na njihovih pohodih, saj skupaj z ženo

z zdravjem opustila in se bolj posveča organizacijskemu delu. Tudi ona je ob prevzemu funkcije bila brez zadržkov pripravljena

uspešno fotografirata in filmata društvene dogodke. Tudi za nas sta na zboru članov naredila nekaj dobrih posnetkov in film, prav tako na skupnem izletu na Golico in menim, da delata to v obojestransko korist. Margit Gruber, sedanja predsednica je bila sprva tajnica v društvu, leta 2004 pa je prevzela mesto predsednice. To funkcijo opravlja še danes. Sprva je tudi planinarila z nami, zadnja 2-3 leta pa je to zaradi težav

takšno sodelovanje nadaljevati in tako imamo vsako leto po dva skupna izleta ter v jeseni srečanje upravnih odborov, izmenično enkrat v Leibnitzu ali v bližini, enkrat pa pri nas. Takrat običajno naredimo okvirni načrt sodelovanja za prihodnje leto, se pogovorimo o problemih v društvih, skratka, naše sodelovanje je pristno in samo želimo si lahko, da bi tudi v bodoče tako ostalo.

Ernest Preglav

60 LET PLANINSKEGA ZAVETIŠČA IN VPISNE KNJIGE PRI GLAVARJU

Planinsko postojanko na Sv. Primožu nad Muto, v hiši Ivana Onuka (pri Glavarju), 795 n.m.v. je ustanovilo Planinsko društvo Vuzenica leta 1954. Po pripovedovanju Ivana Onuka je bila istočasno postavljena tudi vpisna knjiga, kar dokazujejo tudi fotografije.

Pobudniki za planinsko zavetišče so bili takratni tovariši in aktivni člani PD Vuzenica Pirečnik, Klimež, Kokol, predsednik društva pa je bil Peruš. Vpisna knjiga nosi letnico 1954, prvi vpis pa je bil opravljen 5.9.1959. Prvi planinec, ki se je vpisal je bil uslužbenec na železniški postaji v Vuzenici, Rudi (?-nečitljivo) Hüttl. Ta je v šali napisal tudi komentar: »Vreme oblačno, ostalo v redu; smer odhoda proti Vuzenici; podpis »sanitarni inšpektor Hüttl« ; pozneje je bil ta pohodnik-gospod »inšpektor« vpisan še večkrat.

Od znanih pohodnikov iz Mute je bil mnogokrat vpisan g. Josip Romih, med drugim tudi septembra leta 1959 s

Maribora do Dravograda; žig je imel napis-KOZJANSKA PLANINSKA POT-ZAVETIŠČE PODLIPJE, po eni varianti z nadmorsko višino 795 m, po drugi pa 840 m. V spominu so ostala tradicionalna praznovanja 1. maja s kresovanjem, v teh dneh je zabeleženih tudi največ vpisov; člani PD Vuzenica so postavili tudi TANCPODEN, ki je dolga leta služil svojemu namenu. Danes je gostinski obrat Glavar obvezna točka »Koroške planinske poti«, žig nosi št. 5; markacisti PD Matica iz Maribora še vedno občasno opravljajo pregled knjige in žiga. Obstaja pa tudi druga vpisna knjiga iz leta 1969, obe knjigi sta se uporabljali paralelno, v katerih je preko 10.000 vpisanih obiskovalcev. Med vpisanimi obiskovalci lahko marsikdo najde tudi sebe v mlajših letih ali pa katerega od naših prednikov.

poslovnimi partnerji iz Zenice.

Zavetišče Glavar je bila najprej obvezna točka »Poti čez Kozjak«, redno jo je obiskoval Branko Čeh iz Maribora, ki je v knjigi vpisan največkrat; pozneje je preminul v prometni nesreči. Redni gost je bil tudi Janko Pajmon, prav tako iz Maribora, ki ima prav tako mnogo vpisov.

Pozneje je pot dobila ime »Kozjanska planinska pot«-od

V vpisni knjigi je nekaj nadvse zanimivih in duhovitih vpisov, opisov in vtisov.

Od ustanovitve PD Bricnik Muta leta 1995 zavetišče Glavar tudi mnogokrat obiščejo domači pohodniki, tradicionalni so postanki ob nočnih pohodih in ob vsakoletnem zimskem pohodu v začetku januarja na Bricnikov vrh, ki jih je bilo do sedaj prav tako že 20; večkrat pa je društvo v jesenskem času tu organiziralo kostonjev piknik. Pričujoče fotografije pričajo kako zanimiva je ta naša vpisna knjiga in je vredna podrobnega ogleda.

Fotografije in tekst: Jože Kefer

PEŠ OD DOMA NA TRIGLAV

V zgodnjih šestdesetih smo lahko avtomobile na Čečovju prešteli na prste ene roke. Čisto običajno je bilo, da smo šli na Uršljo goro peš od doma. V sedemdesetih letih smo za vzpon na Triglav potrebovali tri dni. Prvi dan smo prispeli do Mojstrane, nato smo krenili peš do Aljaževega doma v Vratih ali pa po sreči z avtobusom (čakali smo ga nekaj ur). Naslednji dan smo se povzpeli na vrh in sestopili do ene izmed koč pod Triglavom (v septembru je vedno premalo prenočišč za množico planincev). Tretji dan smo prišli v dolino in se z avtobusom odpeljali proti domu.

Letos smo izvedli peti pohod »Peš od doma na Uršljo«. Tradicionalni pohod izvedemo iz domačih krajev tretjo soboto v maju (dobimo se v koči na vrhu ob 12.00). Letos smo povabili člane okoliških društev, da iz svojega kraja organizirajo pohod. Poleg kolegov iz Mežice oziroma Holmece so se odzvali tudi Ribničani.

Naša trasa (PD Bricnik Muta) je naslednja: od doma – Trbonjski most – Cvitrško sedlo – Bukovska vas – Sveti Rok – Poštarski dom – Uršlja. Pot prehodimo v sedmih urah.

Vsak četrtek se planinci dobivamo v planinski sobi na Muti in precej debatiramo o pohodih. Nekega četrтка smo prišli na dan z idejo, da gremo peš od doma na Triglav. Najprej smo si določili okvirno traso in jo razdelili na primerne etape. Po proučevanju zemljevidov smo se odločili za naslednje: Muta – Dravograd – Ravne – Leše – Mežica – Kumer – Železna Kapla – Šajda – Koschutahaus – Ljubelj – Dom na Zelenici – Moste – Zgornje Gorje – Rudno polje – Vodnikov dom – Planika – Triglav – sestop v dolino. Letos smo na pot odšli tretjič.

Sreda (9. 7. 2014): S Petrom odideva z Mute ob 3:45, čez pol ure pa se nama pridruži Igor. Trasa do Raven poteka po ustaljeni smeri. Letošnje poletje nas je obilno obdarilo s padavinami, tako da smo večinoma hodili pod dežniki. Do Lečnika smo prišli zelo premočeni, a se je jutranje pivo (»jupi«) prileglo. Nadaljujemo do Prevalj, se vzpemo na Leše in spustimo v Mežico (planinsko pot smo prvič popolnoma zadeli). Prej smo se domenili, da bomo daljši postanek naredili na Pikovem, zato smo pod dežniki le srknili pivo in v mokrem nadaljevali proti koči. V času malice se nas je vreme toliko usmilo, da smo lahko jedli zunaj.

Daljši odmor nam povrne moči in odpravimo se v dolino. Vreme se poigrava z nami. Ko odpremo dežnike, kaj kmalu preneha deževati, čim pa jih pospravimo, začne deževati (po nogometno: vreme nas ima v posesti vsaj 90:10, vendar vselej ne zmaga tisti s prevlado). Ko pridemo do Škrubija, se Peter ravno pripelje domov. Povabi nas na šnops. Po »čudežu« vabilo soglasno sprejmemo. Malo pokramljamo, se poslovimo in večinoma pod dežniki hitimo proti Kumru. Po več kot trinajstih urah smo na cilju prve etape. Še dobro,

da kurijo, sicer bi sredi poletja zmrznili. Lojze in Milan nam pripeljeta oblačila in vso potrebno opremo za naslednja dva dni. Napovedane so močne celodnevne padavine, a niti pomislimo ne, da bi se z njima vrnili domov.

Gospodinja nam pripravi odlične domače klobase s prilogo. Hren je zelo pekoč in ga dodobra poplaknemo s pirom ter nato brez težav zaspimo.

Četrtek (10. 7. 2014): Ob petih nas prebudi Severina (»Gardelin« na Igorjevem mobiju). Pec potrebuje precej obližev, da si uredi svoje ožuljene noge. Privoščimo si »močen« zajtrk – jajca z domačimi grumpi.

Zunaj divja pravo neurje, zato z bundami in dežniki začnemo novo etapo. Hodimo kot največji sovražniki, saj nobeden nič ne zine. Zelo premočeni najdemo bar »Julita« v Železni Kapli in si ob devetih naročimo velik »jupi«.

V dežju nadaljujemo po asfaltu, se ustavimo na koncu ravnine pod Šajdo, se okrepcamo (saj veste, s čim) in se nemo vzpenjamo po cesti. Na sedlu malo predahnemo, nato pa se po cesti spustimo do kraja Sele – Borovnica, kjer si vzamemo čas za kosilo. Danes tudi na »oni strani« ni več težav s sporazumevanjem, saj vsi dobro znajo slovensko.

Pred nami so zadnji kilometri asfalta za ta dan. Zelo močno dežuje. Ustavi nam simpatična gospa s terenskim vozilom in nas vljudno vpraša, če nas pelje. Soglasno odklonimo. Zmajuje z glavo, odpelje petdeset m dalje, se vrne in vpraša »A grehi?«. Mi samo odkimamo in pešačimo dalje.

Pozno popoldne prispemo do Koschutahaus. Na ogreto lončeno peč nadevamo naša premočena oblačila in obutev. Spet si privoščimo domačo klobaso s hrenom, kot dodatno prilogo pa pivo. Drugo pivo nas dotolče, tako da že pred osmo zaspimo.

Petek (11. 7. 2014): Severina nas prebudi ob pol petih. Obilen zajtrk in lepše vreme nam povrneta dovolj elana. Po mokri planinski poti se vpenjamo po gozdu, nato pa se v glavnem po melišču spuščamo do Pišence. Zaradi pomrznjenega snega smo se morali trikrat spustiti in povzpeti vsaj 50 višinskih metrov. S sedla se večinoma po cesti spustimo do mlina v Hajnžkovem grabnu. Višino, ki smo jo izgubili, moramo pridobiti, zato se nekaj časa polagoma, nato pa vedno bolj strmo vzpenjamo na Hajnžkovo sedlo. Kar nenavadno se nam zdi, da nas spremlja sonce. S sedla je le kratek spust do prijetne kočice na Planini Korošica. Tu se odžejamo in po lovski poti spustimo proti Ljubelju. Na prehodu nas pričaka Milan s hladnim pivom. Po prijetnem klepetu se povzpemo do Doma na Zelenici in si vzamemo čas za kosilo. Igor je pri kuharici dobro zapisan, tako da dobimo jabolčni zavitek za poobedek. Zadnji čas, da nekdo vzpostavi še dober odnos z natakarnjem, da bomo v prihodnje dobili primerno ohlajeno pivo.

Po dobri uri se poslovimo, spustimo v dolino in prečkamo Savo. Blejski Vintgar smo obšli po planinski poti. Nekaj

nevšečnosti nam je povzročalo podrtje drevje. V Zgornjih Gorjah sta nas s hladnim pivom pričakala Srečko in Blaž, ki sta malo pred nami prikolesarila iz Krme.

Najeli smo dva apartmaja. Na internetnih straneh obljublajo tipično gorenjsko hrano. V to smo se kmalu prepričali. Ker zajtrka zelo zgodaj ne strežejo, nam je lastnica že zvečer pripravila hrano in pijačo. Mleko in kavo nam je servirala v lončena vrča. Zjutraj je bila kava hladna, mleko pa skisano. Pripravila nam je prave gorenjske sendviče – kruh, namazan z zaseko in obložen z domačo salamo. Blaž si je iz dveh sendvičev naredil polovičko, pa še ta je imela le duh po zaseki, opazil pa si tudi rezinice salame (Vse je za nekaj dobro. Če se zjutraj preveč naješ, težko hodiš).

Prejšnji dve leti smo po prihodu iz poključke soteske hodili dobro uro po asfaltu. Da bi se temu izognili, smo po prihodu iz soteske nadaljevali izmenično po cesti in kolovozu proti Lipanci in nato zavili na Rudno polje. Smo pa za »boljšo« pot smo potrebovali uro več kot po asfaltni varianti.

Brez težav smo mimo Vodnikovega doma prišli do Planike,

se malo pogovorili z Milanom in nadaljevali proti vrhu. Na vrhu Triglava nam je Milan v naravnem hladilniku pustil pivo (delno je bilo že v kockah). Vreme ni bilo najlepše (vsa okolica je odeta v meglo). Stisk rok, nekaj fotografij in krajši počitek.

Spustili smo se do Planike, pomalicali in našo turo zaključili v Krmi. Menim, da že veste, kaj je bila dobrodošlica ob ponovnem snidenju z Milanom. Zadnji dan smo bili na poti dobrih šestnajst ur.

Za naslednje leto (2015) bomo turo spremenili tako, da zadnji dan ne bomo na poti več kot dvanajst ur. Turo sedaj že dobro obvladamo, tako da bomo popravili le nekaj malenkosti.

Za planince, ki bi želeli priti peš od doma na Triglav in jim je štiridnevna tura prezahtevna, bomo turo razdelili na tri etape in jo izvedli v naslednjih treh letih.

Zahvaljujemo se Lojzetu in Milanu za logistično podporo.

Napisano leta 2014.

Ivan Verčko

MOJE PLANINSTVO

Lani novembra sem se udeležila planinskega izobraževanja na Pernicah. Delavnica, ki jo je vodil Drago Horjak je bila zanimiva: Planinstvo, kot način življenja. Vsak po svoje smo razmišljali, kako smo začeli s planinstvom in kaj nam planinstvo pomeni. Tudi jaz sem razmišljala o svoji prehojeni planinski poti, na katero sem ponosna.

V planinsko društvo Bricnik Muta sem vključena že vse od ustanovitve.

Z Bricnikovimi planinci sem veliko doživela. Odkrivala sem nove poti in kraje, osvajala vrhove, se imela lepo na letnih taborih in nočnih pohodih, se zabavala na praznovanjih, gojila prijateljstvo, pridobivala nove izkušnje in uživala na planinskih počitnicah.

Veliko sva skupaj prehodili in doživeli tudi s sestro Sonjo. Skupaj sva šli na pot tudi s sosednjimi društvi in bili vedno dobro sprejeti.

Posebno mesto imajo v mojem srcu pohodi na Triglav z odpravo »Dober dan življenje«. Z Društvom onkoloških bolnikov Slovenje, v katerega smo vključene ženske operirane za rakom dojke, sem se šestkrat podala na Triglav in ga tudi osvojila.

Tudi Abraham me je čakal na vrhu našega očaka. Ružica je penino pripeljala s helikopterjem. Ti pohodi so bili nekaj posebnega, nanje sem se vedno pripravila in uživala v dobri družbi »Zmagovalk« in prijaznih vodnikov. S svojimi vztrajnimi naporji smo dosegle rekorde in zmage. Naša zadnja odprava je bila septembra 2011.

Zaposlena sem bila v vrtcu pri OŠ Muta. Skupino Cicibanov

planincev sem prevzela oktobra 1996 in jo vodila do junija leta 2008. Februarja 1998 sem se udeležila izobraževanja na Košenjaku in postala mentorica mladim planincem.

Dejavnost Ciciban planinec je v vrtcu potekala od meseca oktobra do junija. Otroci so se radi prijavi k planincem, nekateri so bili vključeni tudi 2 ali 3 leta. Naš vodnik je bil vsa leta Jože Dobnik. Z nami je bil vsako leto na prvem in zadnjem izletu, pa tudi na Uršljo nas je peljal. Radi smo prisluhnili njegovim planinskim navodilom, pogledali smo, kaj ima v nahrbtniku, se učili o planinski opremi in jo preizkusili. Posebej pestri so bili naši zaključki, ki jih je pripravil Jože in drugi vodniki. Kako lepo se je bilo spuščati po vrvi čez Bistrico. Redno smo tudi vodili dnevnik Ringa - raja in na zaključkih vrtca podelili zaslužene nagrade.

Izlete sem načrtovala tako, da smo cilje lahko dosegli. Obiskali smo kmetije na Sv. Primožu, se podali na Sv. Jernej, prišli do Ruša, iz Vuhreda na Sv. Anton, iz Mute po Gozdni učni poti Vuzenica, pa na Gortino, v Bistriški jarek, na Bricnik in Pernice. Nekajkrat smo se peljali del poti tudi s kombijem.

V zimskih dnevih smo šli na obisk v planinsko sobo, kjer nam je planinec Ernest predstavil planinsko opremo, ogledali smo si fotografije odraslih planincev, spoznali zemljevide, si nadeli čelade in vse pridno beležili.

Radi smo nastopali na planinskih občnih zborih, ob otvoritvi planinske sobe, na 10. obletnici našega društva. Trikrat smo se odpravili na Pohorje in tam skupaj doživeli pravljico. Štiridnevna bivanja v planinskem domu Glažuta

in dvakrat na Andrejevem domu so bila zame in cicibane planince res nepozabna doživetja. Dneve smo si popestrili z izleti, z obiskom lovca, z nočnim pohodom, z iskanjem škrata, igrami v gozdu, s petjem in risanjem v dnevnik. Na izletih z najmlajšimi so me spremljale sodelavke, včasih tudi starši otrok.

Rada se spomnim naših izletov, obveznih sendvičev, koliko sokov je bilo treba odpreti, pa koliko bombonov sem včasih dobila.

Lani avgusta sem sodelovala na 1. Mladinskem planinskem taboru na Pernicah.

S svojimi izkušnjami sem lahko prispevala k dobremu počutju otrok. Doživeli smo tri prave planinske dneve. Preden smo se odpravili v dolino, smo se dogovorili, da drugo leto pridemo spet. Datum za letošnji tabor je določen in veselim se sodelovanja.

Pred kratkim sem bila povabljena na izlet z otroki iz vrtca. Skupaj smo obiskali grad Grašin in stkali nova prijateljstva.

Moje planinstvo je moj način življenja, ki ga z veseljem negujem in nadaljujem.

Zapisala Bricnikova planinka Metka Pavlič

DELOVANJE MLADIH PLANINCEV V OSNOVNI ŠOLI MUTA

Planinski podmladek ima v vrtcu dobre zasnove zaradi odličnega dela Metke, Urške in Maje s pomočjo vodnikov Planinskega društva Bricnik. V prvi triadi je otrok v planinskem krožku še nekaj, potem pa se kar nekam izgubijo. To so razlogi, da sem se v lanskem letu začela aktivneje ukvarjati z mladimi planinci v šoli in nadgrajevati delo predhodnikov. Planinstvo v šoli je lahko čudovita šola življenja, ki se bogati zlasti ob vzgoji in izobraževanju za spoznavanje narave in samega sebe, odnosa do narave in do soljudi, strpnosti, vzdržljivosti, opazovanja in občudovanja. In tako smo lani v novembru prvič sodelovali na regijskem tekmovanju Mladina in gore, ki se je za našo regijo odvijalo v Šoštanju na Osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha. Ekipe, ki so jo sestavljali po štirje tekmovalci so prihajale iz Podravja, Pomurja, Koroške in Savinjske regije, bilo jih je 25. Iz našega društva so sodelovali štirje fantje Bricnikovi škratje: Anej Hafner, Anže Izak, Jaka Ledinek, in Matej Valtl. Kljub temu, da se na državno tekmovanje nismo uvrstili, smo se ponosni popoldne vrnili na Muto. Za nami sta bila dva meseca učenja in spoznavanja planinskih tem kot so: zgodovina planinstva, orientacija, prehrana, planinsko izrazje, prva pomoč, varovanje gorskega okolja, gorska reševalna služba, organizacija planinstva, gibanje in tehnika. Znamo več, pa tudi izkušnje bodo na naslednjem tekmovanju na naši strani.

V aprilu smo v sodelovanju s planinskim

društvom Mežica organizirali zimski planinski tabor na Koči na Grohotu. Iz Mežice je bilo 12 otrok in dva vodnika, iz Mute pa nas je bilo 8 z mano vred. Kako je bilo vam bo v nadaljevanju predstavil udeleženec Nejc.

Drugače pa pridno hodimo. V letošnjem letu nas je pot vodila na Stari grad, na Bricnik iz Pernatove ravne, na Smrekovec, na Kremžarico. Poslušali smo predavanje varuha gorske narave, izdelovali smo vulkan, risali in se zabavali.

Še naprej bomo med mladimi širili zavest o odgovornem obnašanju v gorah, o doživljanju gora, o gibanju in zdravem načinu življenja.

Andreja Izak

ZIMSKI PLANINSKI TABOR NA GROHATU

V petek po pouku smo se zbrali pred občino Muta, se posedli v avto in se odpeljali proti najvišji kmetiji v Sloveniji-Bukovnik. Od Bukovnika smo se peš odpravili do kočice Grohat. Na Grohatsu smo imeli lep razgled na vse planine in na Kamniško-Savinjske Alpe. V koči smo razpakirali prtljago in si izbrali postelje. V pritličju kočice so nam vzeli telefone in nam povedali pravila. Lahko smo se spoznali z otroci iz Mežice. Nato je imel Milan Senica predavanje o kamninah in vulkanih. Ko je bilo konec predavanja smo imeli še spoznavni večer s šolarji iz Mežice, nato pa smo šli spat. Zaspali nismo hitro, ker smo se zelo dolgo v noč pogovarjali. Zjutraj smo zelo zgodaj vstali, saj nismo bili navajeni na postelje. Po zajtrku smo se preoblekli v bunde in kombinezone, saj smo šli na pohod, ki je trajal tri ure in pol. Na poti smo spoznavali, kako se gibljemo v planinah v snežnih razmerah. Ko smo prišli s pohoda, smo se pred kočico kepali in drsali po trebuhu, nato pa smo se šli preobleči. Za tem smo imeli kosilo. Po kosilu smo imeli počitek. Po počitku smo šli v GRS kočico, kjer nam je gospod predstavil njihovo opremo in opisal je kako poteka reševanje. Potem je prišel planinec, ki nam je pokazal kako se orientiramo, če se izgubimo in kako poklicati pomoč v gozdu. Predstavil nam je še naše ozvezdje. Potem smo

šli spat. Ta večer res nismo zaspali, ker so Jure, Martin in Niko govorili zelo smešne vice. Zjutraj smo se zbudili, spakirali in odšli na zajtrk. Po zajtrku smo se oblekli in počasi odšli proti kmetiji Bukovnik. Tam smo se poslovili od Mežičanov in se odpeljali proti domu. Spotoma smo si na Ravnah privoščili sladoled, ki je bil zelo dober. Na taboru mi je bilo najbolj všeč takrat ko smo se po bregu drsali po trebuhu. Ni mi bilo všeč to, da nismo smeli imeti telefonov.

Nejc Izak, 5.a OŠ MUTA

NAŠ PEVSKI ZBOR

Deset let je planinski pevski zbor Bricnik pomagal pisati zgodovino Planinskega društva Bricnik. Ko smo leta 2001 zapeli na občnem zboru društva, so se vrstili naši nastopi pod vodstvom Lojzeka Bratuša. Vaje smo takrat enkrat na teden imeli v prostorih Občine Muta, ko pa je planinsko društvo dobilo svoje prostore, pa v njih.

Porodile so se ideje, da bi imeli tudi himno Planinskega društva Bricnik in tako so nastale pesmi: Naš Bricnik, Na Uršljo in Na mali jasi. Zato sta zaslužna Malčka in Ivan. Večkrat smo se podali na Sv. Jernej ali na kmečki turizem Odernik, kjer smo ob druženju imeli tudi vaje.

Nastopali smo na vseh občnih zborih društva, na abrahamovanjih planincev v juniju, na raznih pomembnih dogodkih društva (podpis dogovora o boru pri Arlu, otvoritev table na Sv. Jerneju, otvoritvi planinskih prostorov, otvoritvi turističnih tabel v Občini Muta itd...) in na kulturnih dnevih na Uršlji gori.

Tam smo zapeli našo pesem »Na Uršljo goro«, ki je vedno požela velik aplavz.

Vabljeni smo bili na dobrodelne koncerte Karitasa v Rožno dolino na pobudo našega planinskega prijatelja Ludvika. Dvakrat smo bili gosti na koncertu ŽePZ Klasje v cerkvi

sv. Janeza Krstnika in še bi lahko naštevali.

Decembra 2011 pa smo se razšli zaradi zdravja našega vodje Lojzeka.

Še sedaj, ko pridemo skupaj, obujamo spomine na lepe trenutke, ki smo jih ob pesmi in druženju preživeli skupaj. »RES ŠKODA«.

Lojzku Bratušu pa hvala za trud in potrpljenje za uspešno delo zbora.

Hvaležni člani zbora

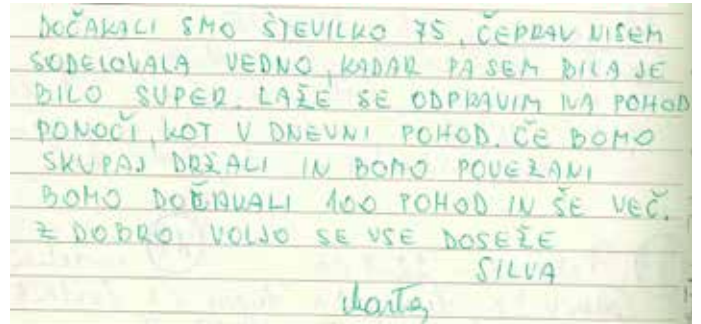
POHODI OB POLNI LUNI

V programu izletov društva za leto 1999 je bil plan osvojiti Slavnik in to 21. marca 1999, na dan pomladi. Med vožnjo proti domu smo se pohodniki pričeli na avtobusu pogovarjati, da se bodo nekateri po prihodu domov, podali na Bricnik. Štirje junaki, Malčka, Jožica, Vinko in Ernest so to tudi izvedli v večernih urah. To je bil prvi nočni pohod. Takrat je bilo dogovorjeno, da postane pohod na prvi pomladni dan vsakoletna tradicija in res 21.3.2000 se je nočnega pohoda udeležilo 11 pohodnikov. Na tem pohodu se je porodila zamisel, da opravimo pohod vsak mesec in sicer drugi ali tretji petek v mesecu in to vedno na drug vrh – Bricnik, Sv. Jernej in Pernice. Evidenco o pohodih je skrbno beležila Malčka. Nočni pohodi so postali zelo obiskani, zato je upravni odbor društva le tem določil posebno stran v programu pohodov. Za evidenco posameznega pohodnika je društvo izdelalo modro izkaznico, v kateri so navedena pravila za osvojitve določene nagrade za prehojene nočne pohode. Za deset pohodov prejme pohodnik pisno priznanje, za 20 pohodov prejme bronasto plaketo, za 50 pohodov prejme srebrno plaketo, za 100 pohodov prejme zlato plaketo. Veliko pohodnikov te evidence nima, tako da vsa zaslužena priznanja niso bila podeljena. Do leta 2015 je bilo podeljenih 17 pisnih priznanj, 24 bronastih plaket, 13 srebrnih plaket in 4 zlate plakete. Sto pohodov so opravili Dragica, Alojz, Ernest in Ervin. Marti pa je manjkal samo še en pohod do zlate plakete, ki ga je opravila v juniju 2015. Vsa ta priznanja so bila podeljena na zboru članov društva.

Lunce, ki jih prejmejo pohodniki za prehojene nočne pohode.

Pri listanju po Malčkinih evidencah o nočnih pohodih, sem se ustavila pri zapisih, ki so jih ob 75. pohodu zapisali Alojz, Silva, Tone. Bil je pohod Sv. Jernej – Bricnik in to 16. septembra 2005. Dalj časa smo se zadržali pri Glavarju, kjer je Vinko častil malico, pijačo pa vsak sam.

Devetega maja 2015 je bil opravljen 194. pohod. Skupna udeležba pohodnikov na vseh pohodih je 3204, kar pomeni 16 pohodnikov na pohod. 100. pohod je bil 1. septembra 2007 na Pernice. Pohoda se je udeležilo 33 pohodnikov. 200. pohod je planiran 24. oktobra 2015 na Bricnik z vodnikom Ivanom.

Za društvo je pomembno, da noben pohod ni odpadel. Ne glede na vreme so se člani pohoda udeležili. Najmanjša številka pohodnikov je dva, največ pohodnikov pa je bilo ob polni luni maja 2003. Nam so se takrat priključili planinski prijatelji iz Ptuja in Polzele, tako, da je bila skupna številka 95. Kadar se podate na Pernice po naši markirani poti, vas bo pot vodila mimo Arlovega bora. Z družino Arl je bila podpisana listina oz. dogovor o čuvanju bora. Listina je bila podpisana 25.9.2010, ko je bil na programu 137. nočni pohod. Tokrat nam vreme ni dopustilo, da to lepo gesto opravimo kot pohodniki, ampak smo tokrat morali uporabiti prevozna sredstva.

Kot sem že prej navedla, je Upravni odbor društva sprejel sklep, da se v programu izletov in tur za posamezno leto navedejo tudi nočni pohodi. Iz leta v leto je bilo navedenih več podatkov, tako, da so sedaj v programu navedeni datumi, vrh in vodnik, ki vodi nočni pohod. S tem društvo obvesti vse člane društva. Poleg programa izletov in tur društvo obvešča pohodnike še preko izobešenih plakatov, preko elektronske pošte, preko spletne strani društva. Kdor ima voljo za pohod, izgovor o neobveščenosti ni sprejemljiv. Na plakatu je vedno naveden kraj zbiranja.

Pravijo, da ko si preveč segret, se priležijo »borovničke« ali ta prava »slivovka«. To je dobro za zdravje.

Vsak nočni pohod je neko doživetje. V spominu nam bo ostala glasbena dobrodošlica družine Poročnik na Sv. Jerneju. Pričakali so nas pod smreko, prekrito s snegom. Na pohodih smo zapili kar nekaj vnukov in vnučk. Častili bice in dediji. Mnogim jubilarom smo zapeli vse najboljše in kolko kaplic, tolko let...

Vedno se imamo lepo, tudi kadar se vračamo iz vrhov in nas moči dež ali pa smo beli od snega. Najlepše pa je takrat, ko se vračamo in nas spremlja polna luna, kar pomeni, da je jasno.

Vabimo vas, da poskusite vsaj enkrat, kako je hoditi s svetilko na čelu.

Zbor pri karavli in odhod proti Sv. Jerneju.

Na katerikoli naš vrh se podamo, imamo možnost počitka oziroma druženja.

Ko se podamo na Pernice, je naš počitek v Domu krajanov Pernice. Ko se vračamo, se včasih ustavimo na kmetijah Arl, Ravnik, Orlič, Enci, Kmetija Enci je dom planinke Jožice. Na Sv. Jerneju nas vedno pozdravi najstarejši član našega društva Ferdo – Nantl. Kadar pa je pohod na Bricnik, pa se ustavimo in okrepcamo v gostinskem obratu Glavar. Seveda ne manjka fotka z vsakega pohoda za naš arhiv.

Pohod ob vsakem vremenu.

Silva Skutnik

Obvezna je fotografija z naglavnimi svetilkami ob Glavarjevi brezi.

Člani PD BRICNIK Muta so pri svojih planiranih izletih, dopustih in pohodih prehodili različne poti v Sloveniji in na Hrvaškem. Vsak udeleženec prehojene poti je dobil priznanje društva, last katerega je pot. Člani so priznanja prejeli na zborih članov društva.

HALOŠKA PLANINSKA POT

S šotori smo se namestili na travniku ob kmetiji Lončarič v Jelovicah, Haloze. Od tu smo se odpravili na Haloško planinsko pot. Pod Donačko goro smo pričakali sončni mrk. Domačini tukaj so zelo prijazni, gostoljubni in garači, vsak se bori z naravo na svoji zemlji. Najbolj žalostno je bilo, da je bilo vina vse preveč, vode pa premalo. Žeja je huda reč. Tabor smo morali zaradi vremena zapustiti predčasno.

leto	št. poh.
2000	15

RUŠKA PLANINSKA POT

Podali smo se iz Ruš, mimo spomenika Treh žeblicev. Prespali smo na Osankarici. Pot nas je vodila mimo slapa Šumik nazaj k avtomobilom.

leto	št. poh.
2000	8

OSORŠČICA HRVAŠKA

Nočitev v šotorih smo poskusili v Bovcu in ugotovili, da

ni slabo. Odločili smo se, da poskusimo to na Malem Lošinj, v kampu Čikat. Seveda, ne bi bili planinci, če se ne podamo na pohod, saj je na Malem Lošinj zelo poznan greben Osorščica. Na pohod se odpravi osem »izkušenih« planincev, s tremi litri pijače. Pijača je hitro pošla, saj je bilo zelo vroče. Po nekaj urah hoda brez pijače, smo prispeli do planinske postojanke, kjer smo se odžejali. Še nikoli ni bil »pir« tako dober kot takrat. Naslednje leto smo kampiranje ponovili, vendar nas je bilo več. Prav tako smo prehodili Osorščico, vendar smo bili bolj previdni glede pijače.

leto	št. poh.
2001	8
2002	15

OSORŠČICA 2001

OSORŠČICA - 2002

ŠALEŠKA PLANINSKA POT

OSORŠČICA 2002

Na povabilo dveh planinskih prijateljev iz Velenja smo se odločili, da prehodimo Šaleško pot v dveh delih. Najbolj nam je ostalo v spominu prenočitev v koči na Andrejevem domu na Slemenu, kjer smo imeli masažo nog zastonj. Zaključek pohoda je bil strm vzpon na Velenjski grad.

leto	št. poh.
2003	15

POMURSKA PLANINSKA POT

Na pomursko planinsko pot so se odpravili Jože D., Ivan V., Ernest, Ervin in Alojz s kolesi, ko se preživljali dopust v Banovcih. Ženski del odprave je užival v bazenu.

POMURSKA – DOSEŽEN CILJ - Terme Banovci

Kratek počitek.

leto	št. poh.
2005	5

VINSKOGORSKA PLANINSKA POT

Vinskogorsko planinsko pot so člani opravili v dveh delih. Pot poteka po območju Vinske gore po sedmih zaselkih. Ena izmed zanimivosti je Gonžerjeva peč. Kažipot na Ramšakovem vrhu.

leto	št. Poh.
2009	13

KOSTELSKA PLANINSKA POT

Ko smo hodili po Kostelski planinski poti, sem ves čas oprezala kdaj se bo pojavil kosmatinec medo, kajti na poti smo naleteli na njegove sveže iztrebke. Še dobro, da do tega srečanja ni prišlo, saj nam bi pokvarilo lep dopust.

leto	št. Poh.
2012	29

TRIMČKOVA POT

Po prehojeni Trimčkovi poti, smo se posedli pred kočo, uživali v lepem vremenu ob kartanju. Samo trije so se skupaj s predsednico podali v dolino.

leto	št. poh.
2012	29

Osvojen vrh Fridrihštajn (978m). Nekateri so ga osvojili po zahtevni zavarovani poti.

Naslednji dan smo se odpravili k Kolpi, kjer smo imeli organiziran spust po njej. V čolnih smo bili trije ali dva. Z Ervinom sva bila skupaj v čolnu, kar naenkrat se je čoln obrnil in bila sem pod čolnom. To še ni vse, Kolpa

mi je odplaknila kapo »arafatko«. Na tem spustu ima vsak udeleženec svoje doživetje in spomin na to plovbo. Priprave na veliki spust po Kolpi.

KOZJAŠKA POT

Kozjaška pot poteka od Dravograda do Maribora po Kozjaški strani. Speljana je celo tako, da nekaj časa hodiš po Avstriji. Moraš imeti srečo, da dobiš žig, saj večkrat lastnikov hiš, kjer je nameščen žig, ni doma. S tem imaš priliko, da greš še enkrat.

leto	št. poh.	leto	št. poh.
1998	4	2002	2
2003	6	2006,2007	7
2008	1		

Remšnik ena izmed točk Kozjaške planinske poti.

Ogledna tura na Žavcarjev vrh.

KOROŠKA PLANINSKA POT

Ta pot povezuje hribe in kraje po lepi Koroški. Med najmlajšimi, ki je pobral vse žige s te poti je Nejc Izak. Priznanje je dobil leta 2014.

leto	št. poh.	leto	št. poh.
1998	1	2001	9
2002	9	2003	6
2004	4	2009	6
2010	6	2011	6
2012	4	2013	8
2014	6	2015	1

Anže Izak pri prejemanju priznanja za prehojeno pot (2011).

SLOVENSKA PLANINSKA POT

V lastni režiji ali v okviru društva, je po naši evidenci 24 članov društva prehodilo Slovenko planinsko pot. Člani Vlasta, Milan in Jože K. so jo prehodili že trikrat. Nataša je slovensko planinsko pot dokončala že leta 2000, Blanka pa v letu 2014. To sta dve mlajši članici, ki sta prehodili celotno pot. Z osvajanjem vseh vrhov Slovenske planinske poti, bi lahko vsak pohodnik za svoja doživetja napisal knjigo.

leto	št. poh.	leto	št. poh.
1977	1	1996	2
1998	1	1999	4
2000	3	2001	3
2002	1	2005	3
2006	1	2009	1
2011	1	2012	3
2013	3	2014	3

Blanka Kefer na bivaku pod Skuto.

Nataša Dobnik na Triglavu.

Silva Skutnik

In v čem sta tako posebna, da sta si zaslužila objavo v tej naši jubilejni številki:

Prva, **LILI PARADIŽ** je naša najmlajša članica, rojena 1. februarja 2015. V naše društvo so jo včlanili takoj po rojstvu in verjetno bo ta naziv obdržala še kar nekaj časa, saj pridobivamo v naše društvo prve člane takrat, ko pričnejo hoditi v vrtec. Zasluge za tako zgodno včlanitev pa imata zagotovo njena mlada dedek in babica Igor in Lenka Košir. Igor je prizadeven vodnik društva, znan predvsem po tem, da v sodelovanju z drugimi našimi vodniki rad prireja zelo dolge pohode, kot je že tradicionalni pohod OD DOMA NA TRIGLAV in pohod OD DOMA NA URŠLJO GORO. Žena Lenka pa ga zvesto spremlja na večini pohodov, zadnje čase tudi tistih težjih. Je pa tudi zelo uspešna kulturna animatorka v društvu. Naša želja je, da bi ta najmlajša planinka kmalu shodila, da bo lahko z dedkom in babico, sprva v nahrbtniku,

potem pa na lastnih nogah pričela spoznavati lepote naše domovine, predvsem gorskega sveta.

Drugi, **FERDO ČREŠNIK** ali po domače **PRIMOŽEV NANTL** je naša legenda, saj je najstarejši član našega društva in ni odraslega človeka v občini, ki ga ne bi poznal. Rodil se je daljnega leta 1929 in je letos štirinajstega maja dopolnil šestinosemdeset let. V času, ko je njegova žena Frida še živela sta se na svoji domačiji ukvarjala tudi s kmečkim turizmom, česar smo predvsem planinci bili posebno veseli, saj so vsem prijali njuni domači narezki, ki jih je Frida znala zelo dobro pripraviti. Želimo, da bi Nantl ostal še dolgo čil in zdrav ter nas ob obisku Sv. Jerneja razveseljeval s pripovedovanjem o njegovih doživljajih v svojem dolgem, po dogodkih bogatem življenju.

Ernest Preglav

PLANINCI ZA OBČINO IN KRAJANE V PRETEKLIH 20. LETIH

V letih, odkar naše društvo obstaja, smo poleg redne društvene dejavnosti postorili tudi veliko del, ki so prispevala k lepšemu izgledu našega kraja in podaljšala življenjsko dobo marsikateremu objektu pred občinsko stavbo, v centru Mute in tudi izven. In kaj smo v našem kraju pomembnejšega naredili;

- kupolkov parkovne neposredni bližini občinskega temeljito očistili rje, zaščitili pred rjo in jo na novo prebarvali,
- vodno kladivo in ostale kovaško-livarske muzejske eksponate pred muzejem smo na novo prebarvali in jih zaščitili pred propadanjem,
- izdelali smo zemljevid - turistično karto občine, izdelali načrt za pano ter po izgotovitvi tri panoje tudi postavili na Zgornji in Spodnji Muti ter pri splavu na Gortini.

Našo planinsko sobo smo pričeli obnavljati tako rekoč iz nule. D o d e l j e n a nam je bila v n e m o g o č e m stanju. Obnovili smo jo na lastne stroške od podov do stropa s tem, da nam je groba zidarska dela preko izvajalca plačala občina, ostalo pa smo naredili z lastnimi sredstvi.

Nismo pa se zadovoljili samo s sobo, popolnoma smo obnovili tudi hodnika do našega prostora in ob otvoritvi je marsikomu, ki je poznal razmere prej, zastal dih. Vsi donatorji so se o opravljenem delu zelo pohvalno izrazili in izjavljali, da jim ni žal prispevanega denarja.

Naslednja faza obnove je bila fasada stavbe, v kateri je naša soba. Obnove smo se lotili temeljito, saj smo odstranili ves stari in poškodovani omet ter kvalitetno pripravili podlago, preden smo se lotili novega ometa. Da je to res, se pozna še danes, saj je fasada kljub starosti stavbe v dokaj solidnem stanju. Dela smo opravili prostovoljno, občina je prispevala le material in s tem prihranila precej denarja v primerjavi s tem, koliko bi morala plačati obrtniku, da bi to delo opravil.

Gozdna učna po GRAŠIN je popolnoma naše delo, saj smo pri njej sodelovali vse od načrtovanja pa do otvoritve. Glavna fizična dela so pripadala nam, v izgradnjo smo vložili precej prostovoljnih ur dela. Pohvalno pa je, da je tudi vzdrževanje poti občina zaupala nam in vsako leto spomladi pot pregledamo ter z minimalnimi stroški, ki jih krije občina, pot usposobimo za ponovni obisk. Tukaj naj pripomnim, da je to edini pravi način ravnanja. Imamo namreč primere, prav v naši občini, s kolesarsko potjo BICIKL LAND ter potjo CERKVA IN LIP, ki nam nikakor nista več v ponos, saj sta obe poti v stanju propadanja. Slaba reklama za obiskovalce, predvsem iz tujine.

Poleg vsega naštetega vsako leto sodelujemo tudi na vseh čistilnih akcijah, ki jih organizira občina, prisotni smo na vseh športnih prireditvah širšega pomena. Že nekaj let redno sodelujemo na prireditvi IGRAJ SE Z MANO, spust z žičnico s stavbe stare osnovne šole je prava atrakcija za mlade obiskovalce z vseh koncev Slovenije.

Prisotni smo na zaključnih prireditvah v šoli in vrtcu, tudi med letom z našimi mentorji organiziramo predavanja na temo varstva narave in prirejamo izlet na okoliške vrhove. Skratka, z gotovostjo lahko trdimo, da smo za našo občino in krajanje koristen dejavnik tako na področju športa, kakor tudi pri ostalih aktivnostih. Z občino in njenim vodstvom smo vsa leta, ne glede na to, kdo je bil župan, dobro sodelovali in to si želimo tudi v prihodnje - v obojestransko korist.

Ernest Preglav

TRADICIONALNI ORGANIZIRANI POHODI IN AKTIVNOSTI PD BRICNIK MUTA

Ob dvajsetem jubileju planinskega društva PD Bricnik Muta imamo priložnost, da se ozremo nazaj in se spomnimo raznih aktivnosti, ki so pripomogle k množičnosti in dobri udeležbi članov na večini pohodov, ki so bili organizirani v sklopu društva.

NOVOLETNI ZIMSKI POHOD NA BRICNIK

Zimski vzpon na Bricnikov vrh je organiziran vsako leto prav od nastanka društva in nikoli ni bil odpovedan, saj je bil letošnji pohod že 20. po vrsti. Malo je članov, ki so opravili prav vse pohode, saj je mnogokrat vreme ponagajalo in je bil vzpon prav težka naloga. Vse pohode do sedaj sta uspešno opravila le Ervin Skutnik in Ivan Kotnik. Prvi vzpon je bil organiziran dan po Novem letu, 2. januarja 1996. Ta datum je bil izbran namenoma, saj se malo gibanja po Silvestrovanju prav prileže.

Zimski pohod na Bricnik 2.1.2005

V spominu mi je ostalo, da je bila na pohodu obilica snega, vendar je bila udeležba zelo dobra. Na ta dan so bili potem pohodi organizirani vsa leta, vse do 18. zimskega pohoda, ko je novodobna oblast ukinila ta tako koristen praznični dela prost dan. Od 6. 1. 2013 je pohod prestavljen na prvo soboto po Novem letu, s tem je pohod kar nekako izgubil na svoji atraktivnosti, vendar tradicija gre naprej. Postanek z okrepčilom pri Glavarju je tudi že postal obvezen dogodek, tam društvo podeljuje priznanja svojim članom za okroglo število opravljenih vzponov. Pohoda so se redno udeleževali tudi prijatelji iz planinskega društva OEAV Leibnitz-Lipnica, prav tradicionalna pa je postala tudi pogostitev na Sp. Muti, kjer nas vedno pričaka okrepčilo, ki ga pripravita sedanjí tajnik društva s soprogo.

POHOD NA VRH BRICNIKA OB OBČINSKEM PRAZNIKU

Ta pohod je organiziran v sodelovanju z Občino Muta

vsako leto ob praznovanju občinskega praznika in je namenjen tudi drugim pohodnikom - nečlanom. Za vse dosedanje pohode je značilna solidna udeležba, saj je običajno na sporedu meseca junija, ko so prijetni pogoji za tovrstno rekreacijo.

ABRAHAMOVANJE ČLANOV PD BRICNIK MUTA

Je postalo prav množično praznovanje članov društva, ki v tekočem letu praznujejo svoj okrogli jubilej. Prvič je bilo organizirano pri Rušu leta 1998, povod za to praznovanje je dala naša članica, žal že pokojna Danica Markač.

Abrahamovanje na Pernicah 3.6.2007

Lokacija za praznovanje se je menjavala - v začetku je bilo praznovanje pri Knezu na Pernicah, pri Primožu na Sv. Jerneju, na Lovski koči Radlje, v Domu krajanov Pernice; na prva praznovanja smo na izbrano lokacijo šli peš, kot se za planince spodobi, v zadnjem času pa se je kar nekako ustalila lokacija v gasilskem domu v Trbonjah (in tudi vse manj hodimo peš na to praznovanje). Organizatorji oziroma jubilaranti vedno poskrbijo za dobro glasbo, enkrat nas je »spremljal« celo ansambel Toneta Rusa. Omeniti pa moramo tudi stalno prisoten zabavni program, na zadnjem praznovanju se je posebej izkazala »dramsko-glasbeno-plesna« skupina naših članov iz Gortine.

SODELOVANJE S PLANINSKIM DRUŠTVOM OEAV LEIBNITZ-LIPNICA

To sodelovanje poteka že od vsega začetka obstoja PD Bricnik Muta. Prvo srečanje je bilo na lepi nedelji na Sv. Jerneju leta 1996. Pobudnik za to edinstveno meddržavno sodelovanje dveh društev je bil gospod Gamperl iz Lipnice, ki po dvajsetih letih še vedno poizkuša vzdrževati dobre stike, pobudo za skupne pohode in druge skupne aktivnosti pa so prevzeli nekoliko mlajši člani obeh društev. Tradicionalna so postala vsakoletna izmenična

srečanja upravnih odborov - enkrat so organizirana v Avstriji in enkrat v Sloveniji. Prav tako tradicionalna sta tudi dva skupna pohoda vsako leto - enkrat v organizaciji OEAV Lipnica v Avstriji in enkrat v organizaciji PD Bricnik Muta v Sloveniji. Vodstva obeh društev se tudi vzajemno udeležujejo vsakoletnih zborov članov, bilo pa je tudi nekaj ekstremnih skupnih aktivnosti manjše skupine planincev, kot na primer vzpon po ferati na Hochkönig v visokih Turah. Sicer pa je to sodelovanje v preteklosti v našem društvu negoval naš dolgoletni tajnik in predsednik Ernest Preglav, ki bo ob 20. jubileju temu posvetil nekoliko več vrstic.

IZLET V NEZNANO

Vsakoletni pohod »V NEZNANO« poteka pod vodstvom vseh vodnikov, izmenično po vrstnem redu. Prvega je vodil in zanj dal tudi idejo Ernest Preglav, saj je takšen izlet obstajal že v skupnem planinskem društvu Muta - Vuzenica, prvi je pa bil organiziran že leta 1983. Ta izlet je hkrati tudi zaključek letnih aktivnosti, če izvzamemo že opisan Štefanov pohod in mesečne pohode ob polni luni. Ker je izlet na sporedu vedno v mesecu novembru okrog praznika Sv. Martina, je tudi vzdušje vedno veselo. Značilno za ta avtobusni izlet je tudi izredno povpraševanje, saj je avtobus vedno takoj zaseden in je pogosto potrebno organizirati dodatno prevozno sredstvo. To je tudi dokaz, kako »inovativni« so naši vodniki in koliko lepih krajev imamo širom Slovenije. Na teh izletih smo doživeli mnogo lepih trenutkov in videli mnogo zanimivih krajev. Najbolj so ostali v spominu izleti po Prekmurju, na Celjsko kočo, na Goričko, na Boč, na Šentanel itd. Mnogokrat smo se peljali najprej v napačni smeri samo za to, da je bilo presenečenje večje.

ŠTEFANOV POHOD PO CELOTNI KROŽNI POTI »M« - VSAKO LETO NA ŠTEFANOVO (26. DECEMBER)

Malo mlajši po letih, vendar bolj naporen pa je Štefanov pohod po naši krožni poti »M«. Pobudo za ta pohod je dal naš član Alojz Eršte. Ko sem ga vprašal, kdaj in kje je dobil idejo za ta pohod je odgovoril:

»Bilo je neke noči, ko nisem mogel spati. Bližal se je Božič, jaz sem pa hotel dobiti skupaj nekaj prijateljev, da bi proslavili ta lep praznik. Poslal sem božične čestitke z vabilom na 1. tradicionalni Štefanov pohod. Bilo je davnega leta 2001.«

PLANINEC – PLANINKA I

VABLJEN SI NA 1. ŠTEFANOV POHOD PO MUŠKI TRANSVERZALI

DOBIMO SE V SREDO, 26.12.2001 OB 8 URI NA PARKIRIŠČU POD KUČERJEM

ITINERAR: KUČER – PERNICE – BISTRŠKI JAREK – SV. JERNEJ – BRICNIK – GLAVAR – MUTA

ERNEST IN ALOJZ

Na prvem pohodu 26.12.2001 je bilo 20 udeležencev, tudi sam se tega prav dobro spomnim, ko smo se zbrali ob vodnem stolpu na Zg. Muti ob dokaj nizki temperaturi in solidni snežni odeji. In je pohod postal res tradicionalen, saj je zaradi slabega vremena odpadel samo enkrat (leta 2004). Ta vztrajnost je pa za PD Bricnik že tako in tako znana, saj od teh tradicionalnih pohodov res še nobeden ni bil odpovedan. Udeležba pa je bila tudi vedno solidna, največ udeležencev je bilo leta 2008, preko 50 se nas je podalo na pot.

Pohod na Štefanovo , 26.12.2008

Pohod na Štefanovo po naši »transverzali« ni prav nič enostaven, saj je treba v enem mahu premagati kar 3 »tisočake«, kot pravi naš član Janez Mučki. Pohod se prične vedno ob 7. uri pri vodnem stolpu na Zg. Muti, kjer se v poznih popoldanskih urah tudi konča. Premagati je treba 28 km poti, preko Pernice (1.059 m), Sv. Jerneja (1.038 m), preko vrha Bricnika (1.017 m) navzdol do Sp. Mute in zopet nazaj na Zg. Muto. Prav lep opis te naše dobro vzdrževane poti je objavljen tudi na naši spletni strani www.pdbricnik-muta.si.

Posebej je potrebno omeniti pohode po naši krožni poti, kjer se je med članstvom razvilo pravo malo »tekmovanje«, kdo bo prehodil celotno pot »M« čim večkrat in zbral največ žigosanih kartonov. Najvztrajnejši so pot premagali že preko 600 krat, sodelujejo pa vsi člani, od najmlajših do najstarejših. Pohvalno je tudi dejstvo, da se poleg planinarjenja in pohodništva v društvu razvijata tudi kolesarjenje in turno smučanje, ki dobivata tudi podporo in posebno mesto s strani Planinske zveze Slovenije.

Med tradicionalnimi pohodi, ki jih organizira PD Bricnik je tudi mnogo drugih pohodov, ki so se izredno »prijeli«, na primer predsilvestrski pohod na Uršljo goro, zimska kulturna srečanja na Uršlji gori, zimski pohod na Peco, »Od doma na Uršljo goro« (5 pohodov), »Od doma na Triglav« (3 pohodi).

Še bi lahko naštevali, so pa ti pohodi namenjeni manjšim skupinam, saj gre včasih že za prav ekstremno težke planinske podvige. Od teh velja omeniti slovensko planinsko pot, ki jo je opravilo mnogo naših članov vsaj enkrat. Med bolj individualne ekspedicije pa spadajo podvigi kot so bili Kilimandjaro, Matterhorn, Aconcagua, Chachani, Toubkal, Mont Blanc, Ararat, Grossglockner - Veliki Klek in pa Ivanovih 1000+ pohodov na Uršljo goro. Omeniti velja tudi nočne pohode ob polni luni, ki jih bo v letu 2015 že 200 in si zaslužijo mesto v posebnem prispevku.

Zapisal Jože Kefer

Vabilo na 1. Štefanov pohod, 26.12.2001

VRSTE PRIZNANJ IN DOBITNIKI PRIZNANJ DRUŠTVENA PRIZNANJA

21.2.1997	3. Košir Igor	3. Oder Alojz, Dravograd
1. Pušnik Jožica	4. Poročnik Aleš	4. Oder Alojz, Gortina
	5. Podrzavnik Ludvik	
26.2.1999	6. Mazgan Danilo	
1. Pasterk Jaka	7. Urisk Ivan	27.2.2009
2. Rek Franc	8. Krajnc Marjan	1. Haberman Srečko
3. Kričej Ivan	9. Valtl Marija	
4. Kričej Rudolfina	10. Tonić Novica	
5. Kvasnik Vinko	11. Gašper Bolta	POHVALA PZS
6. Kvasnik Malčka	12. Trost Ivan	
7. Ravnjak Branko	13. BVD, Ravne Mirko Vošner	19.6.2015
8. Ravnjak Zdenka	(zahvala za pomoč pri urejanju planinskega prostora)	1. Hiter Olga
9. Šantl Rudi		
10. Šantl Mira		
	27.2.2004	BRONASTI ČASTNI ZNAK PZS
	1. Kvasnik Malčka	1977
	2. Kvasnik Vinko	1. Ernest Preglav
	3. Tertinek Marija	
	4. Tertinek Jože	
	5. Rek Franc	27.2.1998
	6. Skutnik Ervin	1. Pušnik Jožica
	7. Fišer Branko	2. Skutnik Ervin
	8. Fišer Ljuba	
	9. PD Ožbalt	
	10. Onuk Ivan - planinsko zavetišče	26.2.1999
		1. Senica Vlasta
		2. Eršte Alojz
		3. Dobnik Jožef
		4. Tertinek Franc
	25.2.2005	
	1. Kmetija Odernik	
	2. Ternik Robert	
	25.2.2005 (10. obletnica PD Bricnik)	25.2.2000
	1. Bratuša Alojz	1. Markač Danica
	2. Dobnik Jožef	2. Pavlič Metka
	3. Juvančič Janez	3. Senica Milan
	4. Preglav Ernest	4. Slapnik Leopold
	5. Pušnik Jožica	5. Šantl Rudi
	6. Ravnjak Zdenka	
	7. Senica Milan	
	8. Senica Vlasta	23.2.2001
	9. Skutnik Ervin	1. Juvančič Janez
	10. Občina Muta	2. Kvasnik Malčka
	11. Športna zveza Muta	3. Kvasnik Vinko
	12. Mlakar Mirko – PD Mežica	
	13. ÓEAV, Sektion Leibnitz	
	(od 10. do 13. zahvala)	23.2.2002
		1. Bratuša Alojz
		2. Gostenčnik Franc
		3. Hiter Jože
		4. Hudnik Tomaž
28.2.2003	29.2.2008	
1. Sahornik Darko	1. Bizjak Jernej	
2. Kresnik Norbert	2. Juvančič Janez	

5. Kričej Janez
6. Ravnjak Zdenka
7. Rek Franc
8. Robol Franz
10. ing. Alois Gamperl

- 19.6.2015
1. Senica Vlasta
 2. Eršte Alojz
 3. Dobnik Jože
 4. Skutnik Ervin

POHVALO OBMOČNEGA
VODNIŠKEGA
ODBORA MDO KOROŠKE

1. Eršte Alojz
2. Hiter Jože
3. Skutnik Ervin
4. Valtl Peter

28.2.2003

1. Knez Ivan
2. Črešnik Ferdo – Nantl

KNAFELČEVO PRIZNANJE

- 23.2.2001
1. Skutnik Ervin

PRIZNANJE OBMOČNEGA
VODNIŠKEGA
ODBORA MDO KOROŠKE

25.2.2005

1. Hlupič Josef
2. Tertinek Jožef

- 26.2.2010
1. Juvančič Janez

1. Senica Vlasta

27.2.2009

1. Margit Gruber
2. Valtl Peter
3. Košir Igor

- 19.6.2015
1. Gostenčnik Franc

PRIZNANJA MDO KOROŠKE

- 27.2.1998
1. Eršte Alojz

19.6.2015

1. Skutnik Silva

MLADI PLANINEC

- 27.2.1998
1. Miheu Eva

- 26.2.1999
1. Juvančič Janez
 2. Knez Ivan
 3. Senica Milan
 4. Bratuša Alojz

SREBRNI ČASTNI ZNAK PZS

- 27.6.1981
1. Ernest Preglav

- 26.2.2010
1. Oder Damjan
 2. Oder Tomaž

25.2.2005

1. Senica Vlasta
2. Dobnik Jožef
3. Eršte Alojz
4. Skutnik Ervin

PRIZNANJE VODNIŠKE KOMISIJE
PZS ZA PETLETNO DELO

1. Eršte Alojz
2. Hiter Jože
3. Senica Vlasta
4. Skutnik Ervin
5. Valtl Peter

- 25.2.2000
1. Krajnc Marjan
 2. Krajnc Marija
 3. Kvasnik Malčka
 4. Kvasnik Vinko
 5. Ravnjak Rajko
 6. Ravnjak Zdenka
 7. Šrajner Jožica
 8. Šrajner Franc
 9. Osrajnik Sonja
 10. Erhart Marina
 11. Železnik Majda

27.2.2009

1. Juvančič Janez
2. Gostenčnik Franc

19.6.2015

1. Hiter Jože
2. Košir Igor
3. Senica Maksimilijan

PRIZNANJE VODNIŠKE KOMISIJE
PZS ZA DESETLETNO DELO

1. Senica Vlasta

- 23.2.2001
1. Ferik Maks
 2. Hudnik Tomaž
 3. Erhart Marina
 4. Tertinek Jože
 5. Tertinek Marija

ZLATI ČASTNI ZNAK PZS

26.2.1999

1. Preglav Ernest

PRIZNANJE VODNIŠKE KOMISIJE
PZS ZA ČASTNEGA VODNIKA

1. Preglav Ernest

23.2.2002

1. Bratuša Silva
2. Dobnik Marija
3. Eršte Dragica
4. Preglav Marta
5. Skutnik Silva
6. Slapnik Leopold
7. Črešnik Ferdo
8. Šantl Mira
9. Zember Marjeta

28.2.2003

1. Kefer Jože
2. Urnaut Slavica
3. Markacijski odsek PD Bricnik

25.2.2005

1. Poročnik Aleš
2. Črešnik Martina

23.2.2007

1. Haberman Srečko
2. Košir Igor
3. Ernest Preglav

27.2.2009

1. Hiter Jože
2. Šantl Rudi
3. Valtl Stanko

26.2.2010

1. Eršte Alojz
2. Skutnik Ervin
(za organizacijo in vodenje izletov)

KIPEC KRALJA MATJAŽA

26.2.1999

1. Eršte Alojz

25.2.2000

1. Preglav Ernest

27.2.2009

1. Senica Vlasta
2. Kefer Jožef

PRIZNANJE OBČINE MUTA

2005 – Pisno priznanje Občine Muta

1997 - Ernest Preglav

LISTINA OEAV - ZAHVALA ZA DOLGOLETNO SODELOVANJE
NOVEMBER 2010

Izdajatelj:
Planinsko društvo Bricnik Muta

Izredna številka - zbornik ob 20-letnici društva
Tiskano v 150 izvodih
Prispevki so lektorirani amatersko
Uredniški odbor: Vlasta Senica, Ernest Preglav in
Alojz Eršte

Uredniški odbor si pridržuje pravico
krajšanja ali neobjavljanja prispevkov
in fotografij

Fotografije: Ernest Preglav
in avtorji objavljenih člankov

Muta, v juniju 2015

NAŠI SPONZORJI IN DONATORJI

HYGAL d.o.o.
Mariborska cesta 143
2370 Dravograd

OBČINA
MUTA

MONTER DRAVOGRAD d.o.o.
Otiški vrh 177
2373 Šentjanž pri Dravogradu

DARO d.o.o.
Cesta ob potoku 48,
2366 Muta

O.P.S. BREZNIK d.o.o.
Cesta ob potoku 41
2366 MUTA

SPLOŠNA GRADBENA DELA
Janez Mrak, s.p.
Vorančeva ul. 7, 2366 Muta

O.P.S. BREZNIK d.o.o.
Cesta ob potoku 41
2366 MUTA

BUTOLO d.o.o.
Glavni trg 1,
2366 Muta

AVTO KOČEVJE d.o.o.
Otiški vrh 25b
2373 Šentjanž pri Dravogradu

GUMARSTVO ŠRAJNER d.o.o.
Sv. Primož nad Muto 28
2366 Muta

HYDROSERVIS
Andrej Šrajner s.p.
Obrtna ulica 2, 2366 MUTA

ODERPROMET d.o.o.
Meža 113, 2370 Dravograd